

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

woensdag

mercredi

08-11-2000

08-11-2000

14:30 uur

14:30 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde mondelinge vragen van 1
 - de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over 'de ROB-bedden' (nr. 2244)
 - mevrouw Anne-Mie Descheemaeker aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over 'de RVT-bedden in rusthuizen' (nr. 2464)

Sprekers: **Luc Goutry, Anne-Mie Descheemaeker, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de 5
 minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de letsels voor repetitieve arbeid" (nr. 2407)

Sprekers: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van mevrouw Maggie De Block 6
 aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de budgettering in de klinische biologie en de ristoorno's" (nr. 2432)

Sprekers: **Maggie De Block, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de 8
 minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het sociaal statuut van de podiumkunstenars" (nr. 2462)

Sprekers: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de 11
 minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de plannen tot systematische borstkankerscreening" (nr. 2465)

Sprekers: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle 12
 aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de financiering van de op verschillende plaatsen gevestigde ziekenhuizen" (nr. 2489)

Sprekers: **Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de 13
 Castele aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het stimuleren van het gebruik van generische geneesmiddelen" (nr. 2547)

Sprekers: **Annemie Van de Castele, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

SOMMAIRE

Questions orales jointes de 1
 - M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits des maisons de repos' (n° 2244)
 - Mme Anne-Mie Descheemaeker au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits MRS dans les maisons de repos' (n° 2464)

Orateurs: **Luc Goutry, Anne-Mie Descheemaeker, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Luc Goutry au ministre des 5
 Affaires sociales et des Pensions sur "les blessures encourues suite au travail répétitif" (n° 2407)

Orateurs: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de Mme Maggie De Block au 6
 ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la fixation du budget en biologie clinique et les ristournes" (n° 2432)

Orateurs: **Maggie De Block, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Luc Goutry au ministre des 8
 Affaires sociales et des Pensions sur "le statut social des artistes de spectacle" (n° 2462)

Orateurs: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Luc Goutry au ministre des 11
 Affaires sociales et des Pensions sur "les plans de dépistage systématique du cancer du sein" (n° 2465)

Orateurs: **Luc Goutry, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au 12
 ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le financement des hôpitaux multisites" (n° 2489)

Orateurs: **Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de Mme Annemie Van de Castele 13
 au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la stimulation de l'utilisation des médicaments génériques" (n° 2547)

Orateurs: **Annemie Van de Castele, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag" (nr. 2562) <i>Sprekers: Greta D'Hondt, Annemie Van de Casteele, Luc Goutry, Daniel Bacquelaine, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie</i>	15	Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'adaptation du montant non cessible ou non saisissable de la rémunération" (n° 2562) <i>Orateurs: Greta D'Hondt, Annemie Van de Casteele, Luc Goutry, Daniel Bacquelaine, président du groupe PRL FDF MCC</i>	15
Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de toekomstige herziening van de berekeningswijze van de socio-economische coëfficiënten door het Fonds voor Beroepsziekten" (nr. 2564) <i>Sprekers: Bruno Van Grootenbrulle</i>	21	Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la future révision du mode de calcul des coefficients socio-économiques par le Fonds des maladies professionnelles » (n° 2564) <i>Orateurs: Bruno Van Grootenbrulle</i>	21
Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vereenvoudiging en modernisering van de door de werkgevers bij te houden sociale administratie" (nr. 2584) <i>Sprekers: Greta D'Hondt</i>	22	Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la simplification et la modernisation de l'administration sociale à tenir par les employeurs" (n° 2584) <i>Orateurs: Greta D'Hondt</i>	22
Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid" (nr. 2586) <i>Sprekers: Greta D'Hondt</i>	23	Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la cotisation spéciale de sécurité sociale" (n° 2586) <i>Orateurs: Greta D'Hondt</i>	24

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

WOENSDAG 08 NOVEMBER 2000

14:30 uur

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MERCREDI 08 NOVEMBRE 2000

14:30 heures

De vergadering wordt geopend om 14.30 uur door de heer Joos Wauters, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.30 heures par M. Joos Wauters, président.

01 Samengevoegde mondelinge vragen van

- de heer **Luc Goutry** aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over 'de ROB-bedden' (nr. 2244)

- mevrouw **Anne-Mie Descheemaeker** aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over 'de RVT-bedden in rusthuizen' (nr. 2464)

01 Questions orales jointes de

- M. **Luc Goutry** au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits des maisons de repos' (n° 2244)

- Mme **Anne-Mie Descheemaeker** au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits MRS dans les maisons de repos' (n° 2464)

01.01 **Luc Goutry** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag handelt, ten eerste, over de zogenaamde ROB-bedden, de gewone rusthuisbedden, en, ten tweede, over de RVT-bedden, de rust- en verzorgingsbedden. Zoals iedereen weet, hebben deze bedden een verschillend statuut, vooral wat de financiering betreft. Er zijn nogal grote verschillen; dat heb ik in mijn vraag ook toegelicht en met enkele voorbeelden uitgelegd.

Kort geef ik een voorgeschiedenis ten behoeve van de commissieleden. Ik veronderstel dat de minister de geschiedenis al kent. De grote reconversieoperatie heeft, meen ik, rond 1986 plaatsgevonden. Toen heeft men de ROB- en RVT-bedden benoemd. De V-bedden van de vroegere ziekenhuizen wilde men op deze manier systematisch omruilen voor RVT-bedden, waar duidelijk hotelkosten bijkwamen. Deze hotelkosten moeten, naast een forfaitair bedrag voor

verzorging, door de bejaarde zelf worden betaald. Hiertegenover staat de ligdagprijs in een ziekenhuis, die vroeger voor een langdurig verblijf van een bejaarde in de V-dienst tot 7.000 à 8.000 frank per dag kon oplopen.

Deze benoemingen lijken me een goede operatie te zijn geweest om het geheel van de ouderenzorg te kunnen beheersen. Het is ook logisch dat men hotelkosten aanrekende, want deze mensen hebben geen woonkosten, meer, moeten geen huishuur of verwarming meer betalen, enz. Deze kosten worden dus gecompenseerd door een hotelprijs aan de rusthuisuitbater. Voor de verzorgingskosten moest men een forfaitair bedrag geven.

Hier is het nu om te doen. In feite zitten we in de begroting nog steeds met twee posten. In de eerste post worden met een gesloten enveloppe de ROB-uitgaven op jaarbasis geraamd. Het gaat hier om ongeveer 12 miljard frank. De tweede post is een aparte post voor de RVT-bedden. Het eerste budget kan het tweede niet helpen, zodat we nu in een moeilijke situatie zitten. Er zal namelijk een lineaire besparing zijn van 6% voor de rusthuisbedden. Er is echter een tekort in het budget van de rusthuizen, maar een overschot in het budget van de RVT. Zo heb ik het toch begrepen uit een mededeling naar aanleiding van een beslissing van de Ministerraad.

Dit gegeven stond eigenlijk niet in mijn vraag, maar ik meld het toch, omdat het actueler is dan mijn vraag die ik op 28 juni had geformuleerd. Het houdt wel rechtstreeks verband met mijn vraag.

Ik zal nog even kort mijn hele vraag uiteenzetten en precies aanduiden wat ik daarover graag van u had willen vernemen.

Vooraf wil ik nog even herinneren aan een inhaaloperatie voor de RVT-bedden. Deze inhaaloperatie stamt uit 1998. De vorige regering besliste toen om een bedrag van 5 miljard frank, gespreid over 5 jaar - dus 1 miljard per jaar - vrij te maken voor telkens 5.000 nieuwe RVT-erkenningen per jaar. In het totaal moesten dus 25.000 erkenningen gerealiseerd worden in 5 jaar tijd. Nu zitten we ongeveer in de helft, dus voor 2001 en 2002 moet er nog telkens voor een schijf van 1 miljard frank - of 5.000 bedden - worden gerealiseerd.

Een realiteit die we toen al kenden, maar die meer dan ooit prangend wordt, is dat de behoeften groter zijn dan het aanbod. Als deze operatie in 2002 volledig zal zijn uitgevoerd, dan zullen we ongeveer 40.000 erkende en aldus gefinancierde RVT-bedden hebben, maar dan komen we nog ongeveer 20.000 erkenningen te kort. Rusthuizen die minder RVT-erkenningen hebben gekregen, maar die toch zwaar zorgbehoevende mensen hebben, moeten hen verzorgen aan een lager forfait vanwege het RIZIV. Op het terrein leidt dit tot zeer veel ongemak en distorsies. Mijn eigen streek, Noordwest-Vlaanderen, zit bijvoorbeeld goed. Zuidwest-Vlaanderen, de streek van mevrouw Descheemaeker, zit op dat vlak veel slechter omdat de toen toegepaste parameters ongunstiger uitkwamen. Men heeft daar, denk ik, een dekking van nog geen 50% van de RVT's. Desondanks verzorgt men daar toch zwaar zorgbehoevende patiënten, die evenveel kosten als diegenen die wel als RVT zijn erkend. Zij ontvangen daardoor per dag en per patiënt 500 frank minder van het RIZIV.

Mijnheer de minister, alles samengevat is dit toch wel een belangrijk probleem. Hoe zult u daarmee in de toekomst omgaan? Is het wel zinvol om die twee budgetten te behouden? Is het niet veel beter om een meer realistische inschaling van de behoeften te maken en het budget, dat een enveloppsysteem is, toch ineens te verhogen? Kunnen we niet beter voortbouwen op de reconversie die aan de gang is om op die manier te voorzien in een goede behoeftedekking en te zorgen dat elk rusthuis betaalt voor de patiënten dat het opneemt.

Ik zal het u niet kwalijk nemen indien u mijn volgende vraag niet beantwoordt want ik had ze niet schriftelijk vermeld. Waarom voeren we die zes procent lineaire besparing in voor de rusthuisbedden? Vooral de instellingen die veel rusthuisbedden hebben, zullen getroffen worden en het zijn precies zij die wachten op een RVT-erkenning. Dit zou aanleiding kunnen geven tot

een vervelende cumulatie van problemen. Dat is trouwens de reden tot mijn vragen.

01.02 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag sluit inderdaad volledig aan bij de vraag van de heer Goutry. Ik zal zijn bedenkingen dus niet volledig herhalen maar overgaan tot de praktijk.

In die rusthuizen, en dan zeker in Zuid-West-Vlaanderen, waar geen 50% van de effectieve RVT-patiënten en RVT-bedden erkend zijn, zijn de personeelsbezetting en het personeelskader niet aangepast aan de RVT.

Ik illustreer dit met een voorbeeld uit de praktijk. Twee personeelsleden doen nachtdienst tussen 21 en 7 uur in een rusthuis met 150 bewoners. Omgerekend en geen rekening houdend met het feit dat deze mensen moeten eten en aan andere natuurlijke behoeften moeten voldoen, betekent dit dat zij welgeteld acht minuten per nacht kunnen besteden aan een bewoner, of de helft van dit aantal, als de verzorging moet gebeuren met twee personen, wat zeer gebruikelijk is bij RVT-patiënten.

Mijnheer de minister, is het sociaal verantwoord dat de meerkosten voor de aanpassing van het personeelskader aan de effectieve verzorgingsvraag verhaald worden op de bewoner, die nu de facto al gemiddeld 42000 frank betaalt als hotelkosten? Of zou de minister de toewijzing van de bijkomende RVT-bedden, op basis van de effectieve verzorgingsbehoefte van de bewoners, prioritair stellen? Het is nu eenmaal zo dat bejaarden inderdaad langer thuis blijven. Dit heeft twee redenen. Ten eerste zijn er de financiële redenen, wegens de kostprijs van het rusthuis. Ten tweede zijn de mogelijkheden van thuisverzorging toegenomen, wat tot gevolg heeft dat verhoudingsgewijs steeds meer RVT-patiënten in rustoorden zullen terechtkomen.

01.03 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou eerst willen ingaan op de twee elementen die de heer Goutry heeft aangehaald en die te maken hebben met beslissingen uit het recente verleden. Daarna wil ik reageren op de gemeenschappelijke vraag van mevrouw Descheemaeker en de heer Goutry.

Wat het RVT-ROB-budget betreft, is er misschien sprake van een misverstand. We hebben wel degelijk een overschot, dat we zagen groeien in de RVT-begroting, aangewend om een stuk van een zeer groot tekort in het ROB-budget te

neutraliseren. Ik heb effectief die twee budgetten met elkaar gesaldeerd. Ik aarzel over de precieze bedragen. Grosso modo hadden we een tekort van 1,8 miljard in het ROB-budget en hadden we een overschot van 800 tot 900 miljoen in het RVT-budget. Ik heb dat verschil gesaldeerd. Bovendien heb ik om de overschrijding verder te kunnen beperken, gebruik gemaakt van het feit dat we in bepaalde andere sectoren, met name de revalidatie, om technische redenen nog een klein overschot hadden. Ik heb dat allemaal verzameld en het rode cijfer dat voor de ROB bleef staan, geminimaliseerd, maar het was er nog steeds. Daarna heb ik natuurlijk het geldende automatisch correctiemechanisme toegepast, namelijk het tekort verhalen op de instellingen zelf zodanig dat men binnen het budget blijft.

Op die manier kon de correctie-R - naast de correctie-R is er ook de correctie-P - tot 5,95% worden beperkt. Indien ik niet het saldo had gemaakt van RVT en ROB, indien ik niet nog wat vrijstaande middelen uit andere budgetten had overgenomen, dan was de neerwaartse aanpassing van de forfaits voor de ROB-sector veel groter geweest, dramatisch groot zelfs. Ik meen dus de sector een dienst te hebben bewezen door op die manier te handelen.

De aanpassing werd doorgevoerd omdat wij moeten leren werken binnen onze budgetten. Dat lukt nog niet altijd, maar ik hoop dat dit in te toekomst wel zal lukken. Voor de geneesmiddelen voeren wij nu bijvoorbeeld een gesloten budgetsysteem in. Waar dit gesloten budgetsysteem reeds bestaat, met name voor de ROB, moet het dan ook worden gerespecteerd. De overschrijding van het budget is nochtans een aanduiding van de grote behoefte in die sector. Die overschrijding vormt dus eigenlijk een argument om in de toekomst in meer middelen te voorzien. Toch moeten wij de discipline opbrengen om budgetoverschrijdingen te corrigeren.

Mijnheer Goutry, u hebt terecht gezegd dat dit een zeer lineair systeem is. Ik ben niet van mening dat we het zo tot in de eeuwigheid moeten behouden. Integendeel, wij moeten het financierings- en recuperatiemechanisme voor de rustoorden in vraag durven stellen om zo tot een fijner mechanisme te komen. Ik neem me inderdaad voor deze kwestie in de loop van deze legislatuur ter harte te nemen. Ik werk een voorstel uit tot hervorming van de financiering in de ROB- en RVT-sector.

Mijnheer de voorzitter, de heer Goutry en mevrouw Descheemaeker hebben ook

schriftelijke vragen gesteld. Het antwoord op die vragen kan worden gelezen vanuit de gedachte dat tijdens deze legislatuur het financieringssysteem zelf zal worden hervormd. Een aantal van de problemen die u vermeldt, zoals de omkadering en de reconversie, zullen dan ook vanuit een ander licht worden bekeken.

De RIZIV-forfaits voor de afhankelijkheidscategorieën B en C zijn verschillend in de rustoorden dan in de rust- en verzorgingstehuizen. De normen inzake organisatie, architectuur, en personeel waaraan deze instellingen moeten voldoen, verschillen eveneens. Ik ben er mij van bewust dat de instellingen over voldoende personeel moeten beschikken voor een passende verzorging van personen in rustoorden. De overheid heeft als taak te voorzien in de nodige financiering voor het personeel. Het meerjarenplan waarnaar in de vragen wordt verwezen, maakte daarom de reconversie mogelijk van 25.000 rustoordbedden naar 25.000 rust-en verzorgingbedden, en dit vanaf 1 januari 1998. Deze reconversie kwam tot stand tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten, in uitvoering van het protocolakkoord van 9 juni 1997 over het te voeren ouderenbeleid. Deze reconversie was gekoppeld aan een akkoord over de programmatie van nog te openen rustoordbedden in de gemeenschappen en gewesten. Dit protocolakkoord voorzag ook in een jaarlijkse evaluatie van alle bedden en plaatsen voor ouderen in de diverse structuren. Bij de jaarlijkse evaluatie van het protocolakkoord in 1999 werden binnen de programmatie van rustoordbedden ook alternatieve verzorgingsstructuren aanvaard, zoals bijvoorbeeld dagcentra voor ouderen.

De reconversie loopt over een periode van vijf jaar. De uitvoering ervan zal jaarlijks worden herzien. De begroting hiervoor is op 1,9 miljard frank begroot. Dit zal ook volgend jaar zo zijn. Op het einde van de reconversie, in 2002, zullen nog 21.000 ouderen met een forfait B of C in een rustoordbed verblijven, ook al voldoet hun graad van afhankelijkheid aan alle voorwaarden om een hoger forfait te ontvangen. Ik ben het inderdaad met u beiden eens dat deze ongelijkheid zo snel mogelijk moet worden opgelost door een totale reconversie van alle B en C forfaits in ROB naar B of C forfaits in RVT.

Ik wil u eraan herinneren dat dit ter sprake is gekomen toen ik op 1 maart 2000 samen met mijn collega's Aelvoet en Onkelinx het meerjarenplan voor de verzorgingssector in een akkoord heb gegoten. De tekst van dit akkoord met de werkgevers en werknemers preciseert, ik citeer:

“... dat de verhoging van de forfaits in het kader van de harmonisering van de schalen in de sector van de rustoorden en de rust- en verzorgingstehuizen geen hindernis mag zijn voor de structurele maatregelen die nu reeds moeten worden voorbereid zoals de reconversie in rust- en verzorgingstehuizen van alle patiënten die zware verzorging nodig hebben”. Ik wil er toch op wijzen dat op dat moment werd beslist over de harmonisering van het personeel en dat daarvoor het nodige geld werd voorzien. De manier waarop deze harmonisering wordt gerealiseerd, moet evenwel overeenstemmen met de wens om de verdere reconversie door te zetten.

In het kader van het sociaal akkoord werden 7,7 miljard Belgische frank voorzien voor de zogenaamde harmonisering van de barema's in ROB en RVT tot op het niveau van het ziekenhuisbarema. Het ware natuurlijk ideaal om in het kader van die belangrijke, budgettaire inspanning ook de structurele reconversie naar RVT te kunnen waarmaken. Gelet op de ongelijke ontwikkeling van de structuren voor ouderen in dit land kan de algemene reconversie naar RVT, die naast een betere financiering ook inhoudt dat een aantal bijkomende normen moeten worden gerespecteerd, jammer genoeg niet snel worden ingevoerd. Er zijn in de verschillende Gewesten vrij uiteenlopende structuren opgebouwd.

Een van de voorwaarden om een erkenning te bekomen als RVT bestaat er met name in dat men minimaal 25 zwaar zorgafhankelijke ouderen moet huisvesten. Er bestaan vandaag instellingen die aan die norm niet kunnen voldoen. Dit hangt bovendien af van streek tot streek. Dit vormt een belangrijke rem om de reconversie te extrapoleren naar de toekomst. Zorgafhankelijke ouderen hebben recht op een hogere kwaliteit van zorg die kan worden aangeboden in een RVT.

We bestuderen momenteel dit probleem. Ook al kan ik de structurele reconversie niet op korte termijn doorvoeren; toch wens ik dat binnen het budget van 7,7 miljard aan bijkomende middelen voor de sectoren ROB en RVT het financiële verschil tussen de B- en C-forfaits in de ROB enerzijds en de RVT anderzijds wordt dichtgereden. Op die manier kunnen tegen het einde van het sociaal akkoord in 2005 de B- en C-forfaits in de rustoorden op het niveau worden gebracht van de B- en C-forfaits in RVT voor instellingen die aan de normen kunnen voldoen.

Ik herhaal dat we dit probleem momenteel bestuderen. We hebben aan de werkgevers van de sector in het kader van de harmonisering

uitegelegd hoe wij de eerste twee jaar van de harmonisering kunnen financieren door een verhoging van de forfaits. We doen dit door de kloof tussen ROB en RVT voor de B- en C-forfaits te verminderen. We moeten dit blijven doen en gelijktijdig moet ook aan de reconversie worden verder gewerkt. We zullen ons binnen 2 of 3 jaar hopelijk ook bevinden in een ander soort van financieringstechniek. Dit laatste lijkt mij in elk geval nodig.

01.04 Luc Gouty (CVP): Mijnheer de minister, uw antwoord is zeer interessant. U beantwoordt mijn vraag volledig, vermits ik niet enkel peilde naar de huidige toestand, maar ook naar uw toekomstvisie. U ging daarop in en ik dank u daarvoor. Inderdaad moeten wij in die richting evolueren en niet in een andere. Ooit werd dit kunstmatig, als techniek, gebruikt om voor financiering te kunnen zorgen voor bedden die moesten worden gereconverteerd, maar die natuurlijk lang niet meer de behoeften dekken. U hebt dat trouwens zelf gezegd. Ik ben er mij ook van bewust dat u met de huidige instrumenten niets anders kon doen dan wat u nu hebt gedaan, namelijk ergens gaan recupereren indien het budget op is. Natuurlijk moeten wij wel opletten dat hierdoor geen pervers effect ontstaat. Ik bedoel dat in sommige rusthuizen 50% van de bedden erkend zijn in het RVT-stelsel, terwijl alle bewoners 100% zwaar zorgbehoevend zijn. Dit is een vereenvoudiging, toegegeven, maar het zijn bijna allemaal zwaar zorgbehoevende patiënten, waarvan de helft eigenlijk niet wordt gedekt door het forfait. Men heeft daar een tekort en moet dan zelf voor mensen en middelen zorgen. Precies op die onderbetaalde 50% zou dan een besparing van 6% komen. Diegenen die een goeie buffer hebben en goed zitten met hun RVT-erkenningen, kunnen daartegen. Sommige rusthuizen zijn voor 80% erkend als RVT en voor 20% als ROB. Als er dan 6% van die 20% gaat, is dat niet zo erg. Als men echter 40% RVT-bedden heeft en voor de onderbetaalde 60% wordt er nog eens 6% afgehaald, dan wordt dat wel moeilijk. Vooral die noodkreet wilde ik duidelijk laten horen. Een aantal rusthuizen zullen dit nu aan den lijve ondervinden en zijn bang om dit te moeten doorstaan.

U hebt gezegd dat het gehele mechanisme in de loop van de legislatuur zal worden bekeken. Dit is inderdaad niet haalbaar op een, twee, drie. Belangrijk is dat u dit engagement wil aangaan, net zoals het feit dat hierin is voorzien in het sociaal akkoord, zodat hier geen structurele barrière kan ontstaan die dit zou verhinderen.

Een laatste punt maakt geen deel uit van de vraag, maar ik geef het u toch mee. In het protocol was destijds ook voorzien in een moratorium en dit om een korte stand still te organiseren, om de behoeften in te schatten. In Vlaanderen is dit gebeurd, in Brussel helemaal niet en in Wallonië passief. Dit zou ertoe moeten leiden dat opnieuw een vrijgave zou kunnen gebeuren, zodat men zou kunnen overgaan tot bijkomende erkenningen waar nodig. Ik vermeld dat dit moratorium nog steeds bestaat, al drie jaar dus. Dat heeft geen enkele zin meer. Een moratorium is een korte stand still. Als men al drie jaar niet meer kan uitbreiden, heeft dat geen zin meer in de betekenis zoals ooit gedefinieerd in het protocol. Ik wilde u dit slechts meegeven omdat het in de toekomst mogelijk voor complicaties kan zorgen.

01.05 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, ik sluit mij aan bij het antwoord van de heer Goutry. Ik voeg daar nog wel iets aan toe voor de eerste periode waarin de problemen zich nog stellen. Als de meerkost van de verzorging van niet als dusdanig erkende RVT-patiënten niet ten laste van de bewoners kan worden gelegd - ik ga daarvan uit, omdat die mensen toch al meer dan 42.000 frank betalen - dan gebeurt de besparing ten koste van het personeel. Ik bedoel de personeelsbezetting of het personeelskader. Dat betekent dat die zwaar zorgbehoevende patiënten minder verzorging krijgen. Dat betekent dan weer niet dat de voeding en de hygiënische verzorging niet in orde zouden zijn, maar verzorging wordt dan hoofdzakelijk daartoe beperkt. Die mensen verliezen dan elke andere vorm van activiteiten en dergelijke en dat moeten wij toch vermijden. Mensen die al zo zwaar zorgbehoevend zijn, moeten meer krijgen dan de loutere basiszorgen. Dat probleem stelt zich nu toch gedeeltelijk. Ik heb geprobeerd dat aan te tonen met het voorbeeld van twee mensen die nachtdienst moeten doen voor 150 personen. Dat is niet uit de lucht gegrepen: dat is de realiteit!

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Daar de heer Luc Goutry zijn mondelinge vraag nr. 2262 heeft ingetrokken, behandelen wij thans zijn mondelinge vraag nr. 2407.

02 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de letsels voor repetitieve arbeid" (nr. 2407)

02 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les

blesures encourues suite au travail répétitif" (n° 2407)

02.01 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag over letsels bij repetitieve arbeid sluit aan bij de vraag die mevrouw D'Hondt op 24 oktober 2000 in dezelfde commissie stelde aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid. Haar vraag paste in de ruimere context van alle musculosceletrale aandoeningen, met het oog op preventie, veiligheid en welzijn op het werk. Ik wil in het bijzonder uitweiden over tendinitis.

De minister van Tewerkstelling heeft binnen het kader van haar bevoegdheid op deze vraag geantwoord. Zij verwees onder meer naar het advies dat zij aan de Hogere Raad had aangevraagd. Wat echter de erkenning als beroepsziekte betreft, raadde zij ons aan ons te wenden tot de minister van Sociale Zaken. Ik was al bezig met deze kwestie vooraleer ik vernam dat mevrouw D'Hondt een vraag van dezelfde strekking had gesteld.

Mijnheer de minister, bent u zich bewust van het feit dat dit een nieuw soort beroepsziekte kan zijn? Wij beschikken immers over een hele lijst van beroepsziekten, waarvan een aantal niet meer gelden, omdat de arbeidsomstandigheden tegenwoordig zijn veranderd. Hier dient zich evenwel een nieuwe ziekte aan. Ze manifesteert zich in rug- en armlachten en in tendinitis. Er is ziekteverzuim, maar er is geen erkenning als beroepsziekte. Meent u de lijst van beroepsziekten aan de actualiteit te kunnen aanpassen? Hoe staat u tegenover het probleem van de 'repetitive strain injuries of the MSA'?

Bent u van plan om, aansluitend op het advies van de Hoge Raad, samen met de minister van Tewerkstelling iets te ondernemen?

02.02 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens inderdaad de lijst van beroepsziekten te actualiseren. De evolutie op Europees niveau vormt mijns inziens een goed aanknopingspunt om de Belgische situatie te beoordelen. Ik sluit mij volledig aan bij de stelling van de heer Goutry dat het beleid inzake schadeloosstelling dient aan te sluiten op een actief tewerkstellingsbeleid.

De term 'repetitive strain injuries' is een verzamelnaam voor een heterogene groep spier-, pees- en zenuwklachten ter hoogte van de hand, pols, elleboog, schouder en nek. Van een aantal daarvan is de diagnose en het

ontstaansmechanisme goed afleidbaar, zoals bijvoorbeeld het carpal tunnel syndroom. Dat wordt samen met vergelijkbare zenuwcompressiesyndromen erkend onder de code 1.606.51 van de lijst der beroepsziekten.

Tendinitis en aanverwante aandoeningen worden momenteel via het lijssysteem alleen bij schouwspelartiesten erkend.

Vermits epidemiologische studies hebben aangetoond dat tendinitis evenzeer voorkomt in andere beroepen, heeft de technische raad van het Fonds voor de beroepsziekten een werkgroep belast met de uitwerking zowel van de voorstellen inzake de aanpassing van de beroepsziektenlijst als van de criteria voor de diagnose, de blootstelling en de preventie van deze aandoeningen. Deze werkgroep zal binnenkort zijn rapport uitbrengen. Ik wens thans niet op de zaken vooruit te lopen, maar deze aangelegenheid wordt ongetwijfeld vervolgd.

02.03 Luc Gouty (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat de minister nog geen afdoend antwoord kan verstrekken aangezien de werkzaamheden terzake pas werden gestart.

Het verheugt mij dat de minister zich bewust is van het feit dat dergelijke werkzaamheden zich opdringen gezien de huidige evolutie van de tewerkstellingsomstandigheden. Toch voeg ik er meteen aan toe dat dit geen nieuw probleem is; deze zaak is al enige tijd aan de orde en thans kijken wij halsreikend uit naar het advies van de Hoge Raad.

Hierbij aansluitend ware het aangewezen, mijnheer de minister, ook advies te vragen omtrent de medische screening en de schadeloosstelling.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Mondelinge vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de budgettering in de klinische biologie en de ristorno's" (nr. 2432)

03 Question orale de Mme Maggie De Block au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la fixation du budget en biologie clinique et les ristournes" (n° 2432)

03.01 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals u weet werden de overschrijdingen van de vastgelegde budgetten in de klinische biologie in

het verleden gerecupereerd via het beruchte ristornosysteem, dat in 1989 werd ingevoerd. Dat is waarschijnlijk niet ten onrechte gebeurd, want de budgetten begonnen inderdaad de pan uit te rijzen. De vele discussies die nadien over de efficiëntie van dit systeem werden gevoerd, onder andere in de commissie voor de Sociale Zaken, hebben u doen besluiten dat het enveloppensysteem in combinatie met de ristornowetgeving zo een juridisch kluwen was dat u een andere oplossing hebt trachten te zoeken.

Er zijn is nog altijd een aantal processen bezig tussen de laboratoria die weigeren deze sommen terug te betalen. In sommige gevallen is er al een uitspraak geweest; anderen wachten nog. We weten immers allemaal dat het gerecht traag zijn werk doet.

Sinds 1993 werd het budget weer beter controleerbaar, mede dankzij andere maatregelen waarbij de aansprakelijkheid voor het voorschrijven ook bij de voorschrijvende artsen werd gelegd. Via de profielen van de voorschrijvers kon men de voorschriften enigszins aan banden leggen.

Na de laatste sociale programmawet is een nieuw beheersingsinstrument door u ingevoerd, waarschijnlijk met het doel een betere controle te verkrijgen en de overschrijdingen efficiënter te kunnen recupereren. Het is een eerlijker systeem omdat vroeger bij een overschrijding alle laboratoria moesten betalen. Nu worden alleen de laboratoria die verantwoordelijk zijn voor het teveel aan verwerkte labresultaten geconfronteerd met een recuperatie. De regelgeving is een beetje laattijdig op punt gesteld, want pas op 1 mei 2000 is het systeem van de grotere forfaitarisering - 75% forfaitarisering en 25% betaling per aanvraag - in werking getreden. Daardoor kunnen we voor dit jaar weer een overschrijding van het budget verwachten.

Bestaan die twee recuperatiesystemen nog steeds? U hebt aangekondigd dat het ene systeem het andere overbodig maakt. Het systeem via de sociale programmawet zou het ristornosysteem overbodig maken, maar het bestaat nog steeds. De laboratoria vrezen dat, vermits het nog bestaat, het ook kan worden toegepast. Wilt u beide systemen of één van de twee gebruiken voor het jaar 2000? Zult u de wet en de ristornowetgeving toepassen of zult u de laatste aanpassing van artikel 32 van de sociale programmawet toepassen? Heeft het nog zin om de ristornowetgeving te behouden nu de andere regelgeving, ook voor het jaar 2001, in werking is

getreden?

03.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou de volgende elementen willen meedelen.

Ten eerste, het zou voorbarig zijn te beweren dat het enveloppensysteem voor de klinische biologie in combinatie met de ristornowetgeving een juridische en economische mislukking is geweest. De bepalingen die de wetgever zelf in de wet op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging heeft opgenomen en de uitvoeringsbesluiten die op basis daarvan werden genomen, werden tot nu toe in cascade - voor het Arbitragehof, voor de Raad van State en voor de gewone rechtbanken - door geen enkele rechtsinstantie ten gronde afgewezen. Integendeel, het Arbitragehof heeft in arrest nr. 5/94 van 20 januari 1994 en in arrest nr. 84/93 van 7 december 1993 de beroepen van 122 laboratoria tegen de artikelen 20 en 22 van de wet van 26 juni 1992 houdende de sociale en diverse bepalingen - houdende het recuperatiesysteem - afgewezen.

De uitvoeringsbesluiten van deze wet, de verschillende koninklijke besluiten tot vaststelling van de waarden Y en Z van 29 september 1992, 19 februari 1993, 24 juni 1993 en 30 november 1993, werden voor de Raad van State aangevochten. De verzoeken tot nietigverklaring werden bij de arresten van 11 januari 1995 door de Raad van State verworpen. De uitvoeringsbesluiten ter bepaling van de waarde van X werden aangevochten. Arresten werden uitgesproken, onder meer het arrest nr. 53.900 van 21 juni 1995 waarbij de afstand van geding werd bevolen.

De door het RIZIV verstuurd voorschottenfacturen werden aangevochten voor de arbeidsrechtbanken. Sommige rechtbanken hebben de vorderingen van de laboratoria ongegrond verklaard. Er is geïsoleerde rechtspraak van de Franstalige kamer van de arbeidsrechtbank van Brussel die op 24 maart 1995 en op 26 februari 1996 enkele vonnissen velde waarbij de facturen nietig werden verklaard. Het RIZIV is in beroep gegaan. De laboratoria hebben eveneens de definitieve facturen aangevochten. Tot op heden werd geen vonnis ten gronde uitgesproken. Er werden wel vonnissen uitgesproken waarbij de factuur voorlopig niet moet betaald worden.

Uit dit overzicht blijkt dat het recuperatiesysteem - alhoewel het fel bekritiseerd wordt - tot op heden

nog nooit ten gronde juridisch werd afgewezen. De vernietiging van uitvoeringsbesluiten gebeurde op basis van niet-nageleefde vormvoorschriften. Het is een juridisch kluwen. We hebben nooit te horen gekregen dat het systeem ten gronde fout is.

Het recuperatiesysteem heeft het mogelijk gemaakt om 5,7 miljard frank te recupereren van het totaal bedrag van 7,3 miljard frank dat door de opeenvolgende koninklijke besluiten als overschrijding werd vastgelegd voor de periode van 1989 tot 1992. Men kan het recuperatiesysteem geen economische mislukking noemen, tenzij men bedoelt dat het aantal erkende laboratoria voor klinische biologie in de periode vanaf de invoering van het ristornosysteem tot op heden drastisch gedaald is. Het aantal erkende laboratoria is gedaald van 1.263 in 1989 - het eerste jaar dat het ristornosysteem werd ingevoerd - tot 217 op dit ogenblik. Het overaanbod aan laboratoria zette een aantal onder hen ertoe aan het voorschrijfgedrag van sommige geneesheren te beïnvloeden en op die manier overprescriptie en overconsumptie in de hand te werken. De drastische vermindering van het aantal erkende laboratoria heeft geleid tot een schaalvergroting bij de overgebleven laboratoria en moet hebben bijgedragen tot, enerzijds, de leefbaarheid ervan en, anderzijds, een vermindering van de druk op de voorschrijvers.

De beheersbaarheid van de uitgaven in de sector van de ambulante klinische biologie vanaf 1993 was niet zozeer het gevolg van een invoering van een eventuele aansprakelijkheid bij de voorschrijvende geneesheer. Hoewel artikel 37quater het principe van de aansprakelijkheid in de wet opnam en het uitvoeringsbesluit van 24 juni 1993 gepubliceerd werd op 30 juni 1993, heeft het arrest nr. 60/94 van 14 juli 1994 van het Arbitragehof deze wettelijke basis gedeeltelijk verbroken waardoor een werkelijke aansprakelijkheid nooit in praktijk werd gebracht. De beheersing van de uitgaven was vooral het gevolg van de tariefreductie die eind 1992 werd ingevoerd waarbij de vrijgekomen financiële massa slechts gedeeltelijk werd gecompenseerd door de invoering van een forfaitair bedrag per voorschrift, gemoduleerd volgens de grootte van de voorgeschreven verstrekkingen. Het is deze structurele maatregel die de beheersing van de uitgaven in de hand heeft gewerkt. De maatregel werd versterkt door de publicatie van het koninklijk besluit van 21 maart 2000 waarbij de honorering per akte werd teruggeschroefd tot 25% van hetgeen ze voor 1992 was en waarbij het

gedeelte per voorschrift nog belangrijker werd. Deze grotere forfaitisering houdt geen recuperatiesysteem in. De nieuwe honoreringsvormen zullen er echter toe bijdragen dat de vastgelegde enveloppe beter zal worden gerespecteerd. De honorering per akte op een niveau beneden de kostprijs van de prestatie zal immers niet langer aanzetten tot overconsumptie.

Via de grotere forfaitisering worden de overschrijdingen dus niet gerecupereerd maar beter voorkomen. Dit koninklijk besluit heeft het tegelijkertijd mogelijk gemaakt om bij het verdelen van de enveloppe voor het lopende jaar rekening te houden met het verschil tussen de werkelijke uitgaven en de vastgelegde enveloppe voor het tweede jaar dat aan het lopende jaar voorafging. Dat principe werd trouwens veralgemeend in artikel 32 van de wet van 12 augustus 2000 waarnaar u verwezen hebt. Het nieuwe systeem kan moeilijk een recuperatiesysteem genoemd worden aangezien het in beide richtingen werkt en derhalve ook corrigeert als men onder het niveau van het verleden blijft. Het samengaan van beide systemen wordt geregeld door voornoemd artikel 32 dat bepaalt dat als het artikel wordt toegepast, er geen gebruik wordt gemaakt van het ristornosysteem bedoeld in de artikelen 61 en 62 van de gecoördineerde wet op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging. In die zin is het perfect mogelijk om beide systemen naast elkaar te laten bestaan.

Ten vierde, wat de eerlijkheid van beide systemen betreft, dient gesteld dat de bepalingen van artikel 32 op een lineaire manier het niveau van de voorschriftforfaits zullen beïnvloeden waardoor alle laboratoria op dezelfde manier tot het beheersen van de uitgaven zullen bijdragen. In het bestaande ristornosysteem wordt de overschrijding in grotere mate gerecupereerd bij de laboratoria wier aandeel in het totaal bedrag tijdens de laatste jaren is toegenomen. Men zou dus kunnen zeggen dat het recuperatiesysteem, hoewel het ingewikkeld is, eigenlijk billijker is.

03.03 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. U zegt dat er totnogtoe in de rechtspraak geen enkele uitspraak ten gronde werd gedaan, niettegenstaande de al tien jaar aanslepende vonnissen en beroepsprocedures. Ik vind dat op zich schandalig. Dit heeft er immers toe geleid dat een groot aantal labo's intussen gewoon verdwenen zijn, sommige terecht en andere misschien ten onrechte. We mogen toch niet zeggen dat dit allemaal oneerlijke labo's waren.

Ten tweede zijn de labo's verplicht de aanvragen van de artsen uit te voeren. Zij mogen niet weigeren als zij zien dat zij hun budget zullen overschrijden. Het RIZIV heeft natuurlijk intussen wel een groot aantal onverenigbaarheden van aanvragen ingediend die men kan invoeren als geneesheren ten onrechte vaak dure onderzoeken aanvragen. Alleen bij een afwijkende test mag men het onderzoek met een tweede staal uitvoeren. Dit is een zeer goede zaak en hier kan nog aan gesleuteld worden. Ik zou echter niet durven zeggen dat het systeem niet gefaald heeft omdat er nog geen enkele uitspraak ten gronde werd gedaan.

Wat de prescripties betreft, ben ik het ermee eens dat dit een goede zaak is. Ook ik meen dat de beheersing van de uitgaven er niet alleen daardoor gekomen is. Het nieuwe systeem zal in twee richtingen werken maar het moet nog bewezen worden dat het voor de labo's goed zal werken. Ik vind het echter wel veel eerlijker en ik meen dat hierdoor een kleiner aantal falingen zal voorkomen in de toekomst. De sector is nu immers al sterk gezuiverd. Anderzijds was het ristornosysteem een rem op de fusie van labo's. Hoe groter hun aandeel in het percentage, hoe meer het ristornosysteem hen immers deed terugbetalen. Hierdoor verliep het overnemen van kleinere labo's door de grotere moeilijker. In de toekomst zal dat wel mogelijk zijn. Naar mijn mening zal dit een besparing vormen. Het steeds stijgende aantal testen vereist immers steeds meer en ingewikkelder apparatuur. Een fusie van labo's zou dan ook beter zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het sociaal statuut van de podiumkunstenars" (nr. 2462)

04 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le statut social des artistes de spectacle" (n° 2462)

04.01 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met groeiend ongeduld wachten wij op het sociaal statuut van de podiumkunstenars. Verscheidene collega's waaronder mijnheer Anthuenis, hebben reeds in een parlementaire commissie het moeizame werk verricht en hebben via hoorzittingen alle mogelijke informatie verzameld. Dat resulteerde in een rapport met een aantal aanbevelingen, rapport waarnaar ik reeds meermaals heb verwezen. Volgens mijn bijengesprokene informatie

maakten deze aanbevelingen grotendeels het voorwerp uit van het voorstel dat u in een interkabinettenwerkgroep had voorgelegd. Een eerste krachtlijn daaruit was de zelfstandigheid van de podiumkunstenars zodat zij op een logische wijze bij het sociale zekerheidssysteem kunnen aansluiten. Een tweede krachtlijn voorzag in een uitzendkantoor voor podiumkunstenars zodat men, enerzijds, een eenheid in de dossiers krijgt en, anderzijds, een beheersbaar systeem van bijdragen en heffingen heeft zodat men in orde kan zijn met de sociale zekerheid. Dat is immers vandaag zeer moeilijk te bewerkstelligen. Deze belangrijke punten vond ik terug in een door u gelanceerd voorstel in aansluiting op de studie van april 1999. In tussentijdse vragen heb ik gezegd dat dit veel meer aansloot bij de zienswijze die op dat moment door de PS werd ontwikkeld.

Mijnheer de minister, samengevat heb ik de indruk dat uw voorstel, dat goed en realistisch was en bij een aantal belangrijke conclusies in ons rapport aansloot, terug zou worden afgevoerd omdat de PS zweert bij een systeem dat, buiten de oprichting van een apart instituut met een apart financieringssysteem en een omzetbelasting op de uitvoering van werken, weinig toelaat. Dit werd reeds gedurende lange tijd, zeker aan Vlaamse kant en ook door de vertegenwoordigers van de sector zelf, onhaalbaar en ongewenst geacht. Ik herinner ook aan het werk in het voorjaar in een nationaal kunstenaarsplatform. De daar genomen besluiten sloten aan bij de tekst en de krachtlijnen die u hebt ingediend en kunnen onze goedkeuring grotendeels wegdragen omdat het aansluit bij onze eigen voorstellen.

Mijnheer de minister, dit onderwerp bekommert ons ten zeerste. In april verscheen een zeer interessante brochure van het ACOD met daarin 30 concrete voorstellen om tot een sociaal statuut te komen. Dit bewijst dat men op het terrein klaar is voor de uitvoering van het statuut. Deze voorstellen zijn gemakkelijk realiseerbaar. Waarop wachten wij nog? U kunt zeggen dat een parlementair initiatief tijd nodig heeft. Het Parlement heeft zijn eigen ritme, maar niettemin hadden wij in mei 1999 toch een rapport met besluiten klaar. Totnogtoe kan het ritme van de regering terzake niet veel hoger worden genoemd want vandaag, eind 2000, is het statuut van de podiumkunstenars er nog steeds niet.

04.02 Minister **Frank Vandenbrouck**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb als antwoord op een vorige vraag van de heer Goutry gezegd dat het behoorlijk eufemistisch is te beweren dat de toenmalige parlementaire subcommissie een

haalbaar voorstel had uitgewerkt. Ik blijf bij dat standpunt omdat een aantal essentiële vragen ook na het antwoord van die subcommissie open bleef. Er is de vraag aan welk stelsel kunstenaars onderworpen worden: dat van zelfstandigen of dat van werknemers? Er zijn vragen over het toepassingsgebied van het statuut: gaat het hier om uitvoerende of scheppende kunstenaars? Op welke bijdragebasis gebeurt de financiering? Ik maak hier geen verwijt, ik illustreer de moeilijkheidsgraad van het onderwerp.

Ik ben het eens met het oordeel dat u suggereert. Het rapport dat de interuniversitaire onderzoeksequipe aan de regering overhandigde, geeft inderdaad een allesbehalve duidelijke werkpiste aan. Die studie laat immers juist de vermelde thema's open als keuzemogelijkheden. Rond een aantal essentiële basisprincipes nemen de auteurs van die studies standpunten in die diametraal tegenover elkaar staan. De bal ligt dus opnieuw in het kamp van de politiek. Er werd aan een interkabinettenwerkgroep gevraagd een haalbaar en werkbaar voorstel uit te werken op basis van de bevindingen van het onderzoek. Tijdens de laatste vergadering van die werkgroep, vlak voor de zomervakantie, werd een aantal bijkomende technische verduidelijkingen gevraagd aan de onderzoekers. Hun antwoorden werden intussen overgezonden aan de interkabinettenwerkgroep. Deze zal de mogelijke pistes evalueren op hun merites en de eerste evaluaties vastleggen.

Mijnheer Goutry, als voorzitter van de toenmalige subcommissie zult u wel weten dat de politieke standpunten met betrekking tot deze problematiek zeer uiteenlopend zijn. Mijn bekommerning is dat er op korte termijn een sociale bescherming voor de kunstenaars komt. Ik wil preciseren dat ik zelf nog geen enkel voorstel gelanceerd heb. Ik heb hierover wel een idee. Tegen mijn zin en tot mijn verrassing is dit idee in de pers geventileerd. Ik had echter helemaal niet de bedoeling dat dit zou gebeuren. Ik denk dat het niet goed is om rond dit thema partijpolitiek te spelen. Dat helpt ons helemaal niet. In plaats van met vaste standpunten tegenover elkaar te staan, moeten we een pragmatisch en praktisch compromis vinden. We staan nu niet terug aan af, want wij zijn nog niet eens gestart. Ik wens wel mijn verantwoordelijkheid op te nemen. Ik zal de interkabinettenwerkgroepen dus een eigen voorstel voorleggen waarvan ik u de krachtlijnen kort wil schetsen. Mijn voorstel zal misschien pragmatisch overkomen. Volgens mij heeft het echter het voordeel dat het op korte termijn technisch en administratief uitvoerbaar is

Volgens mijn krachtlijnen zouden de sociologische en economische omstandigheden waarin kunstenaars hun beroep uitoefenen bepalend moeten zijn voor het sociale stelsel waaronder ze ressorteren. Wegens de rechtsonzekerheid die voortvloeit uit het koninklijk besluit van 28 november 1969 is het wenselijk artikel 3, paragraaf 2 ervan te herstellen in zijn oorspronkelijke bedoeling. Concreet betekent dit dat voor de betrokken kunstenaars een werkgever belast zou worden met de nodige aangiften, de nodige afhoudingen, en het betalen van de nodige bijdragen. De betrokken kunstenaars moeten dus in een bepaalde verhouding staan tot een natuurlijke persoon, een rechtspersoon, of een organisatie die deze taken kan vervullen en die ertoe gebracht kan worden deze rol daadwerkelijk te vervullen. Deze benadering heeft tot gevolg dat onder bepaalde voorwaarden een aantal uitvoerende kunstenaars als zelfstandigen beschouwd kunnen worden. Deze werkwijze zou beantwoorden aan de sociologische en de economische realiteit.

Mijn tweede krachtlijn betreft het aanduiden van de werkgever voor de sociale zekerheid. Voor uitvoerende kunstenaars die door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn, is het duidelijk wie hun werkgever is. Voor uitvoerende kunstenaars die hun activiteiten in vennootschapsvorm uitvoeren, een structuur dus, en die zelf geen bestuurder of mandataris zijn van deze vennootschap, geldt die structuur als werkgever. In de praktijk passen vele artiesten deze werkwijze vandaag reeds toe.

De artiesten sluiten een arbeidsovereenkomst met de structuur waarmee zij in dienstverband verbonden zijn. De artiesten die binnen die structuur in een mandaat zijn benoemd, ressorteren onder het stelsel van de zelfstandigen, dit ten gevolge van artikel 3, paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 27 juli 1967.

Ten derde, voor de freelance artiesten die niet beantwoorden aan een van de beide vorige criteria, die met andere woorden geen werkgever hebben of niet in zo'n structuur functioneren, zouden specifieke interim-kantoren voor uitvoerende artiesten kunnen worden erkend. Voor de freelance artiesten die zich niet hebben verenigd in een structuur of die niet via een arbeidsovereenkomst verbonden zijn aan een gezelschap, blijft een vorm van werknemerschap bestaan, duidelijk via een arbeidsovereenkomst met het interim-kantoor.

Het bestaan van één aanwijsbare werkgever en het bestaan van een arbeidsovereenkomst biedt ook een aantal voordelen om de onderscheiden sociale zekerheidstakken uit te voeren, waarin expliciet wordt verwezen naar een arbeidsovereenkomst. Het gaat om bijvoorbeeld kinderbijslag, arbeidsongevallen, arbeidsongeschiktheid, enzovoort. Via een aanpassing van de wetgeving over de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en de terbeschikkingstelling van werknemers, zou hiervoor een solide, wettelijke basis geboden kunnen worden.

Dergelijke structuur biedt het voordeel dat wordt tegemoetgekomen aan een bekommernis waarover de auteurs van het onderzoeksrapport het wél eens zijn. Er worden instanties aangeduid die de administratieve verplichtingen, die met het werkgeverschap gepaard gaan, overnemen van de occasionele organisatoren. Door te werken op basis van een eenvormige modelovereenkomst, wordt het mogelijk op een eenvoudige manier de arbeidsprestaties aan te geven, het loon van elke kunstenaar te vermelden en hierop de sociale bijdragen te betalen die rechten op sociale uitkeringen creëren.

Uit mijn contacten met organisatoren en kunstenaars is duidelijk geworden dat een sociaal statuut slechts kans heeft op slagen als er geen belangrijke meerkost mee gepaard gaat. Met andere woorden: een sociaal statuut heeft slechts kans op slagen als het brengen van een artistiek product niet duurder wordt voor het publiek. Veel uitvoerende kunstenaars komen niet in aanmerking voor de bestaande structurele vermindering van de sociale zekerheidsbijdragen, omdat zij, gezien het fragmentair karakter van hun beroep, niet voldoen aan de vereisten inzake de minimale arbeidsduur. Voor freelance kunstenaars is het praktisch onmogelijk om vooraf, per artistieke prestatie, te bepalen op welke bijdragevermindering zij aanspraak kunnen maken. Uit een onderzoek dat ik heb laten uitvoeren door de RSZ, blijkt dat van de ruim 2.800 uitvoerende kunstenaars voor wie er in 1999 sociale bijdragen werden betaald bij de RSZ, er slechts 112 in aanmerking kwamen voor de structurele lastenvermindering. Daarom werk ik aan een plan dat de beginselen van de structurele lastenvermindering toepasbaar maakt voor alle kunstenaars. Voor uitvoerende kunstenaars met kortlopende arbeidsovereenkomsten zou dit concreet betekenen dat een forfaitair bedrag van sociale bijdragen zou zijn vrijgesteld, dit zowel voor vergoede repetities als voor optredens. Voor kunstenaars met een klassieke

arbeidsovereenkomst moet de bestaande structurele lastenvermindering toepasbaar worden gemaakt.

Ik heb geen grote "amour propre d'auteur", maar in mijn benadering zouden de scheppende kunstenaars ressorteren onder het stelsel van de zelfstandigen. Ik deel de visie van professor Van Langendonck dat er moet onderzocht worden of er voor hen een specifieke bijdragevermindering mogelijk is. Misschien kan er voor een sociale bescherming ook inspiratie gevonden worden in het Franse systeem.

Tenslotte zullen een aantal reglementaire bepalingen in de onderscheiden takken van de sociale zekerheid moeten worden aangepast in functie van het specifieke profiel van het artistieke beroep. Aangezien er hierover eensgezindheid bestaat onder de leden van de onderzoeksequipe, kunnen hun aanbevelingen hierover zonder veel moeite worden overgenomen. Momenteel wordt dat schema verder verfijnd. Zoals ik al zei, is het mijn bedoeling om dat voorstel ter bespreking voor te leggen aan de interkabinetwerkgroep, om op die manier uit de impasse te geraken die nu al dertig jaar aansleept.

04.03 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de minister, ik heb met zeer veel aandacht en bijna ingehouden vreugde geluisterd naar uw indrukwekkend antwoord. Uw antwoord illustreert dat u het probleem goed hebt begrepen en dat u ook bijna tot operationele oplossingen in staat bent. Zonder pretentius te zijn, vind ik het toch een verdienste van alle collega's die destijds meewerkten, dat we misschien niet altijd een oplossing hadden, maar toch een duidelijke probleemstelling. Dat is niet altijd het geval geweest. Uit zo'n duidelijke probleemstelling kunnen inderdaad oplossingen gededuceerd worden; dat geeft u hier overigens ook aan.

Ik haal mijn informatie uit een krantenartikel, waarin die krachtlijnen veel beknopter werden weergegeven. Ik vroeg me af hoe het mogelijk is, nu men zo dicht bij een operationeel systeem staat, dat men daar geen stap verder mee geraakt. Ik wens mij niet bezig te houden met de onderling verschillende visies van partijen, maar op den duur moet men toch weten wat men wil. Het kan toch niet dat men vanuit een bepaalde politieke hoek het been zo maar stijf kan houden, gewoon om het stijf te houden. Het kan toch niet dat men alle andere concepten verwerpt omwille van het grote eigen gelijk.

Aangezien uw voorstellen zodanig gemodereerd

zijn en op zulke manier voortbouwen op de realiteit, kan men mits een aantal bijstellingen en structurele vereenvoudigingen veel zaken al op het spoor zetten. Ik vraag mij af waarom men in godsnaam niet begint met het toelaten van een zelfstandigheid en het inrichten van uitzend- of administratiekantoren? Op die manier krijgt men informatie over de lacunes en kan men werk maken van de concrete punten inzake werkloosheid, die overigens al werden vermeld in deze brochure.

In die zin bent u te bescheiden. De krachtlijnen, die u zojuist hebt naar voren gebracht, bevatten immers 70% van de oplossing van het hele probleem. Ik vraag me dus af hoe het in godsnaam komt dat we niet verder gevorderd zijn en de voorstellen opnieuw naar een interkabinettenwerkgroep moeten, waar er dan opnieuw over gepalaverd wordt.

Ik verwachtte op dit moment al een ontwerp of een artikel in de programmawet die een begin van uitvoering zijn van de dingen die u hebt voorgesteld.

04.04 Minister Frank Vandenbroucke: Het antwoord op die vraag is duidelijk. Voor de zomer, in april, ontvingen we het verslag van de professoren, dat nog moest worden aangevuld met elementen die het platform van kunstenaars heeft aangebracht. We hebben daarover vergaderd en we vroegen voor de zomer aan de professoren nog een paar preciseringen, die we ook hebben gekregen.

U weet dat wij in september en oktober voornamelijk andere dingen aan ons hoofd hadden. We zullen over die preciseringen dus opnieuw vergaderen en daarna zal ik een voorstel indienen. Dat is immers mijn rol, want het gaat hier over sociale bescherming. Uiteraard zal ik luisteren naar wat de andere leden van de regering daarover op te merken hebben. Ik denk eerlijk gezegd niet dat we enige tijd verloren hebben, maar ik ben het met u eens dat het nu moet gaan gebeuren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de plannen tot systematische borstkankerscreening" (nr. 2465)

05 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les plans de dépistage systématique du cancer du

sein" (n° 2465)

05.01 Luc Gouty (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal zeer kort zijn.

Mijnheer de minister, de titel van deze vraag is misschien een beetje misleidend. Ik vind het in elk geval goed dat er een systematische borstkankerscreening wordt doorgevoerd. Waarom wordt een gelijkaardige maatregel voor prostaatkanker niet voorzien? Naast borstkanker voor de dames vormt prostaatkanker een belangrijke doodsoorzaak bij mannen.

Mijnheer de minister, overweegt u profylactische en preventieve acties voor prostaatkanker? Naast de preventiebevoegdheden van de Gemeenschappen wil de federale overheid blijkbaar de nadruk leggen op het profylactische aspect, namelijk het opsporen van ziekten. De federale overheid wil zich in haar gezondheidsbeleid niet alleen toeleggen op het verzorgen van mensen maar ook trachten ziekten vroegtijdig op te sporen. Voorziet u naast deze borstkankerscreening nog andere gelijkaardige acties?

05.02 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, op federaal vlak wordt momenteel geen preventieve opsporing van prostaatkanker georganiseerd. Er werden hiervoor dan ook nog geen middelen voorzien. Uiteraard kan men in navolging van de voorgestelde systematische borstkankerscreening ook voor andere kwaadaardige aandoeningen een systematische opsporing overwegen. Men zou daarbij bijvoorbeeld kunnen denken aan cervixkankerscreening of prostaatkankerscreening.

Voor zover mij bekend bestaat er momenteel nog onvoldoende evidentie voor een georganiseerde screening van prostaatkanker. Meer nog, er is momenteel geen informatie beschikbaar die aantoont dat screening voor prostaatkanker een verschil kan betekenen inzake overleving bij detectie. Met andere woorden, we weten nog niet of vroegtijdige detectie middels screening voor deze vorm van kanker een verschil uitmaakt daar waar dit voor borstkankerscreening wel zeer overtuigend is aangetoond.

Momenteel wordt volop onderzoek gedaan over de vroegtijdige detectie van prostaatkanker waarbij de aandacht gaat naar de wijze waarop deze detectie best gebeurt. Massale screening van bijvoorbeeld mannen boven een zekere

leeftijd behoort tot de mogelijkheden maar een meer gerichte screening van meer beperkte risicogroepen kan ook een optie zijn. Dit thema zal in de toekomst zeker nog aan bod komen.

05.03 Luc Gouty (CVP): Mijnheer de minister, het laatste stuk van uw antwoord is interessant. U zegt dat we deze problematiek in de toekomst nog zullen bespreken.

Ik begrijp de rest van uw antwoord niet zo goed. U zegt dat vroegtijdige opsporing van prostaatkanker niet automatisch de kans op genezing verhoogt. Het is jammer dat mevrouw De Block is vertrokken. Als medicus had zij daarover misschien wat meer duidelijkheid kunnen scheppen. Ik lees regelmatig De Artsenkrant en dergelijke. Reeds maanden verschijnen daarin artikels over het belang van vroegtijdige opsporing van prostaatkanker. De behandeling van deze kanker is momenteel mogelijk met apparaten met ultrasone golven. Op die manier kan men de operatieve ingrepen tot een minimum herleiden. In deze artikels wordt echter voortdurend gewezen op het belang van de vroegtijdige opsporing om uitzaaiingen te voorkomen.

Ik begrijp dan ook niet dat de evidentie van deze vroegtijdige opsporing in twijfel wordt getrokken. Ik kan begrijpen dat de middelen voor een dergelijke operatie nu nog niet aanwezig zijn. Het wekt in elk geval mijn verwondering dat u het belang van deze vroegtijdige opsporing in twijfel trekt.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le financement des hôpitaux multisites" (n° 2489)

06 Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de financiering van de op verschillende plaatsen gevestigde ziekenhuizen" (nr. 2489)

06.01 Bruno Van Grootenbrulle (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, depuis quelques années, les fusions multisites ont été encouragées par les autorités de tutelle. Cependant, leur financement pose problème.

D'une part, les normes d'application pour les services d'urgence, les blocs opératoires, les services de soins intensifs et l'aide médicale urgente sont imposées par site par les autorités

de tutelle régionales et fédérales. D'autre part, le mode de financement hospitalier n'attribue un budget de base que pour un seul service, considérant l'entité fusionnée comme un seul hôpital.

Les conséquences de cette incohérence commencent à se faire sentir sur la situation financière des hôpitaux multisites. Obligés de maintenir des normes d'encadrement minimales sur chaque site, ils ne sont financés que pour un seul de ces encadrements. Tôt ou tard, sous la contrainte financière, ces entités fusionnées se verront obligées de concentrer ces services sur un seul site, ce qui ne sera pas sans conséquences pour les populations concernées.

Monsieur le ministre, afin de permettre le maintien de services hospitaliers de qualité, ne serait-il pas opportun d'envisager dorénavant le financement de ces derniers sur chaque site ?

06.02 Frank Vandenbroucke, ministre: Monsieur le président, chers collègues, je voudrais tout d'abord attirer l'attention de M. Van Grootenbrulle sur le fait qu'une fusion d'hôpitaux n'a de sens que si elle s'accompagne d'une rationalisation des activités médicales et logistiques. Dans le cas contraire, la fusion est inutile et ne fait qu'engendrer des coûts difficilement supportables par le gestionnaire. Il importe donc que ce dernier fasse les choix nécessaires et opportuns pour une gestion optimale des activités de son hôpital. Cependant, on peut admettre qu'une telle rationalisation ne s'improvise pas et n'intervient pas dans les premières années de la fusion.

Aussi ai-je pris l'initiative, acceptée par le gouvernement, d'assurer en 2001 un financement complémentaire pour les hôpitaux fusionnés pour lesquels la fixation de leur budget après fusion entraîne une perte vis-à-vis du budget des hôpitaux avant fusion. Cette mesure a cependant un caractère unique.

En ce qui concerne plus particulièrement les services d'urgences, je vous signale qu'est actuellement à l'étude une nouvelle politique en la matière, qui vise à mieux répartir l'offre en fonction des besoins de la population. Dans cet ordre d'idées, il n'est pas impossible que, dans un hôpital fusionné, plusieurs fonctions d'urgence soient agréées et donc financées si cela répond à un besoin de protection de la population. Je m'exprime de façon prudente car on est toujours occupé à affiner cette note. En effet, il y a déjà eu beaucoup de concertations à ce sujet. Je me rends compte que le problème mentionné est

assez délicat mais on arrivera à des solutions acceptables qui seront bien évidemment sujettes à certaines conditions et donc, on en reparlera prochainement au sein de cette commission.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het stimuleren van het gebruik van generische geneesmiddelen" (nr. 2547)

07 Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la stimulation de l'utilisation des médicaments génériques" (n° 2547)

07.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over dit onderwerp hebben wij al verschillende keren gediscussieerd. Dat gebeurde niet enkel in de commissie voor de Sociale Zaken, maar ook in de commissie voor de Volksgezondheid. Collega Brouns heeft daarover trouwens vorige week minister Aelvoet nog een vraag gesteld. Dat was nog voor het artikel dat in De Morgen verscheen, waarin de zwarte piet opnieuw werd doorspeeld aan de apothekers. Die zouden zagezegd allemaal aan onwettelijke substitutie doen en de mensen duurdere geneesmiddelen aansmeren dan hen worden voorgeschreven. Wij moeten dit alles natuurlijk met een korreltje zout nemen. Mevrouw Aelvoet heeft dat evenwel niet ontkend en zelfs gesteld dat dit zo is en dat er streng zal worden opgetreden. Ik zal het daar met minister Aelvoet nog over hebben.

Mijn vraag dateert eigenlijk van daarvoor. Naar aanleiding van een artikel van professor De Maeseneer waarin ik een opening zag in de tot nu toe overheersende algemene weerstand van de artsen tegen substitutie. Als ik de vraag aan u stel, gaat dit natuurlijk in eerste instantie over terugbetaalde geneesmiddelen, aangezien u bevoegd bent voor het budget en de ziekteverzekering. Als wij hier spreken over generieken, gaat het over terugbetaalde generieken. Als wij dan zoveel achterstaan op de ons omringende landen, is een deel van de verklaring daarvoor dat artsen niet veel vertrouwen hebben in de generieken en ze minder voorschrijven dan in de ons omringende landen en het feit dat er bij ons nog niet zoveel generieken beschikbaar waren. Wij hebben daar verschillende oorzaken voor gevonden, onder andere het feit dat er bij ons nog niet zoveel generieken beschikbaar

waren. Ondertussen is daar wel enige kentering in gekomen. Stilaan gaan wij naar een inflatie van generieken, althans voor bepaalde moleculen. Wij spreken immers niet alleen over generieken, maar ook over kopieën, over originele geneesmiddelen en ontdebbling daarvan. Ook artsen zien door de bomen het bos niet meer, denk ik. De heer De Maeseneer doet de suggestie om voor bepaalde moleculen waarvan het patent is vervallen, te voorzien in terugbetaling op basis van een voorgeschreven molecule. Daarbij zouden apothekers wel de mogelijkheid hebben om die molecule of generiek aan te bieden die het interessantste is. Wij moeten elkaar geen liezebet noemen: het is onmogelijk om van één molecule 20 tot 30 varianten in voorraad te hebben. Dat lijkt mij een van de grootste problemen voor de apothekers.

Een tweede probleem is dat van de betrouwbaarheid of de bio-equivalentie. Dit is een vraag naar de reeds meermaals aangekondigde lijst, om zo artsen en apothekers wat meer vertrouwen te geven in de verschillende generieken. Ik ben ervan overtuigd dat de weerstand van de artsen stilaan moet worden gebroken en dat het goed zou zijn dat de regering daarin een rol speelt. Wellicht kan zij het debat op gang trekken om de apothekers misschien geen volledig substitutierecht te geven, maar toch enige vorm van zachte substitutie mogelijk te maken, ook in het belang van de patiënten. Immers, als onderzoek zou uitwijzen dat apothekers soms een andere generiek meegeven dan voorgeschreven, denk ik dat dit gebeurt om de patiënt te helpen en hem niet nodeloos te doen terugkeren. Een apotheker wordt wel snel beleverd, maar iemand die heen en weer moet rijden of die moeilijk te been is en die moet terugkomen om een identiek geneesmiddel te krijgen, zij het met een andere naam of in een ander doosje, kan geholpen worden op deze manier, via een beperkt substitutierecht van apothekers. Ik zou graag uw standpunt hierover kennen.

07.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de idee om op stofnaam voor te schrijven is niet nieuw, maar daarom niet oninteressant. In de besprekingen over het vernieuwd geneesmiddelenbeleid is dat ook meermaals aan bod gekomen. Wij hebben een aantal duidelijke beslissingen genomen, maar bepaalde elementen van onze nota eisen verder overleg.

Duidelijk is dat we, wat de terugbetaling betreft, kiezen voor een systeem van referentieprijzen tussen identieke moleculen. De terugbetaling

wordt vastgesteld op de prijs van het referentieproduct minus 16%, indien er een generiek of een kopie op de markt is die minstens 16% goedkoper is.

Daarmee brengen wij een behoorlijk revolutionaire verandering in de sector, omdat dit zal leiden tot een competitie die er nu niet is. Op deze manier zal een zachte druk worden uitgeoefend op de arts om voor het goedkopere product te kiezen. De patiënten kunnen dat alleen maar toejuichen. Ik denk dat deze maatregel essentieel is om de sector in beweging te zetten. Het is natuurlijk belangrijk dat de patiënten goed zijn geïnformeerd, anders worden ze misschien het slachtoffer van een arts die een duurder product blijft voorschrijven.

Zoals u zegt zijn er inderdaad problemen met het stockeren van al deze verschillende generieken. Een suggestie - we moeten dit nog verder uitwerken - is dat artsen en apothekers daarover lokaal overleg plegen. Ze kunnen dan afspraken maken en informele richtlijnen vastleggen voor de producten die zij in voorraad hebben.

U vindt nog een andere suggestie in onze tekst die erin bestaat dat de arts kan voorschrijven op stofnaam als hij dat wenst. Bij de verdere uitwerking en het overleg die zullen volgen op de basistekst over het nieuwe geneesmiddelenbeleid zullen de terugbetalingregels moeten worden aangepast aan die situatie. Wij zullen dat bekijken in nauwe samenwerking met minister Aelvoet. Wat de regelgeving betreft valt een aantal elementen onder haar bevoegdheid.

Het laatste probleem dat u aanhaalde ging over de bio-equivalentie. U zal in onze nota lezen dat wij binnenkort - de datum ontglipt mij even - de volledige lijst van bio-equivalentie ter beschikking zullen hebben. Enerzijds, ben ik net als u van mening dat er veel beweging is op de markt van de generieken. Anderzijds, denk ik dat deze besluiten - waarvan een aantal dringende maatregelen reeds in de programmawet zal zitten - een beslissende duw zullen geven aan de ontwikkeling van de generieken in ons land.

07.03 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mijnheer de minister, uw antwoord heeft mij hoopvol gestemd. Ik denk inderdaad dat dit, zoals andere initiatieven, een stapsgewijze evolutie is in de goede richting.

Men moet in deze discussie voor ogen houden dat de apotheker in de eerste plaats opgeleid is als kenner van de verschillende aspecten van een

geneesmiddel. Ook moet veeleer hij en niet zozeer de arts de economische aspecten volgen. De voorzitter van de doorzichtigheidscommissie is een fervent tegenstander van substitutie en vindt dat de artsen moeten worden opgeleid zodat zij ook dit aspect van het geneesmiddelenbeleid kennen. Dat is natuurlijk niet slecht, maar dat lijkt mij dubbel werk te zijn. Ik vind dat ieder zijn specifieke taak moet hebben in de eerstelijnsgezondheidszorg en dat een samenwerking zich opdringt.

Ik ben er zowel voorstander van om, met de LOK's, afspraken te maken en overleg te plegen omtrent de beste voor te schrijven geneesmiddelen.

07.04 Minister **Frank Vandenbroucke**: Het ware aangewezen zowel de apothekers als de artsen hierbij te betrekken.

07.05 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Inderdaad. Trouwens, binnen sommige LOK's worden de apothekers reeds uitgenodigd om dergelijke discussies te voeren en dat is een positieve evolutie.

Bovendien moet men de piste blijven volgen waarbij op de stofnaam mag worden voorgeschreven, zij het voor een beperkt aantal moleculen waarvoor zoveel generieken bestaan dat, om economische redenen, keuzes zich opdringen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

08 **Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag" (nr. 2562)**

08 **Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'adaptation du montant non cessible ou non saisissable de la rémunération" (n° 2562)**

08.01 **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag handelt over de toepassing van de wet van 24 maart, waarbij het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor beslag of overdracht, werd verhoogd met 2.000 Belgische frank per kind ten laste.

In dat verband richtte ik in deze commissie reeds een vraag tot de minister van Sociale Zaken op 16 mei en tot de minister van Justitie op 23 mei, meer

bepaald omtrent de uitvoeringsbesluiten die vereist zijn op de terreinen van beide ministers om de wet van 24 maart uit te voeren.

Mijnheer de minister, naast het inhoudelijk deel van uw antwoord van 16 mei, voegde u eraan toe dat ik mij wat haastig opstelde door een vraag te formuleren over uitvoeringsbesluiten van een de wet die pas op 4 mei werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en slechts op 14 mei van kracht werd. Welnu, andermaal wordt bewezen dat men steeds tijdig moet reageren op dergelijke aangelegenheden.

Zowel u, mijnheer de minister, als uw collega, de minister van Justitie, vertrouwden erop dat de moeilijkheden omtrent het opstellen van de uitvoeringsbesluiten zouden worden weggewerkt tegen eind mei, waarna het advies van de Raad van State kon worden gevraagd, zodanig dat de publicatie op korte termijn zou gebeuren.

Op dit ogenblik zijn er nog steeds geen uitvoeringsbesluiten opgesteld omtrent de materie waarvoor u bevoegd zijt, meer bepaald de definitie van kind ten laste, noch over hetgeen behoort tot de bevoegdheid van de minister van Justitie, met name de indexering.

Het koninklijk besluit omtrent de indexering zou in het Belgisch Staatsblad moeten worden gepubliceerd vóór 15 december 2000 wil men ervoor zorgen dat het ingaat vanaf 1 januari 2001. Wat de definitie van de term kind ten laste betreft, kan de beslissing ingaan de dag na de publicatie van het koninklijk besluit.

Mijnheer de minister, volgens mij was de periode tussen 24 maart en heden ruim voldoende om de moeilijkheden op te lossen waarover u en minister Verwilghen het hadden in uw antwoord op mijn vragen terzake. Hopelijk zullen voornoemde uitvoeringsbesluiten eerstdaags worden gepubliceerd.

Gelet op de wettelijke voorschriften is dit voor de heer Verwilghen nog iets meer dringend dan voor u, mijnheer de minister. Ik zou heel graag vernemen of dit nu eerstdaags zal worden gepubliceerd. De Kamer heeft dit met een kamerbrede meerderheid goedgekeurd, beseffende dat hier op sociaal gebied, maar ook in het kader van de werkloosheidsvallen, een belangrijke stap werd gezet.

08.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik zou een tamelijk uitvoerig antwoord willen geven op de vraag van mevrouw

D'Hondt en ik vraag daarvoor uw geduld. Ik wil mijn antwoord wel beëindigen met een zeer praktische oproep om over de grenzen van meerderheid en oppositie heen in deze commissie over deze problematiek opnieuw na te denken.

Voor een goed begrip van de situatie en om een genuanceerd antwoord op de vraag te kunnen geven, wil ik even de achtergrond van het verhaal in herinnering brengen.

De wetgeving op het beslag op uitkeringen en lonen werd gewijzigd. Zo wordt het gewaarborgd minimum waarop geen beslag kan worden gelegd voortaan verhoogd met 2.000 frank per kind dat de schuldenaar ten laste heeft. De wetgever heeft het aan de Koning overgelaten te definiëren wat een kind ten laste is. Omdat in de voorbereidende werken wordt verklaard dat men kan aansluiten bij de begrippen uit de kinderbijslag, is de taak een uitvoeringsbesluit uit te schrijven bij de minister van Sociale Zaken terechtgekomen en niet bij Justitie gebleven, zoals men had kunnen verwachten.

Naast het besluit dat de notie "kind ten laste" definieert, is er ook een uitvoeringsbesluit nodig dat de indexering van de vermelde bedragen regelt. Dat besluit moet de minister van Justitie voorbereiden. Wat het besluit inzake de indexering betreft, laat de minister van Justitie het volgende weten: "Op 11 juli 2000 werd het advies gevraagd aan de Raad van State over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van een koninklijk besluit van 7 december 1999 tot uitvoering van artikel 1409, §2 van het Gerechtelijk Wetboek. De Raad van State heeft opgemerkt dat het besluit voorbarig was en wel om de volgende redenen. Artikel 1409, §2 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de Koning elk jaar de in artikel 1409, §1 en §1bis van hetzelfde wetboek bepaalde bedragen aanpast, rekening houdend met het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand november van elk jaar. Bij gebreke aan een overgangsbepaling in de wet van 24 maart 2000 tot wijziging van de artikelen 1409, 1409bis, 1410, 1411 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag, moet bijgevolg artikel 1409, §2, vijfde lid van het Gerechtelijk Wetboek worden toegepast. Dit artikel bepaalt dat de nieuwe aangepaste bedragen die binnen de eerste 15 dagen van de maand december van elk jaar in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt, van kracht worden vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing. Het koninklijk besluit tot

uitvoering van artikel 1409, §2 van het Gerechtelijk Wetboek kan en mag pas in december 2000 worden bekendgemaakt. De aldus geïndexeerde bedragen zullen van kracht worden vanaf 1 januari 2001. Teneinde het publiek hier toch al van op de hoogte te brengen, werd een brief bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 2000."

Wat het besluit betreft dat de notie "kind ten laste" moet definiëren, hebben we de keuze tussen twee basisopties.

Een eerste mogelijkheid is te werken met een open definitie. Een kind ten laste is hij die, enzovoort. In theorie is dat de beste oplossing omdat ze alle bedoelde situaties kan omvatten, maar in de praktijk is het niet zo gemakkelijk een definitie te formuleren die exact omschrijft wat de wetgever bedoelde. Bovendien is de praktische toepassing ervan bijzonder problematisch. In geval van een open definitie moet immers in elke situatie van beslag door de schuldenaar worden bewezen dat de kinderen volgens deze definitie als ten laste kunnen worden beschouwd. Indien de schuldeiser dit betwist, komt de zaak voor de rechtbank. Deze oplossing is niet wenselijk omdat ze zowel voor de schuldenaar als voor de schuldeiser problemen oplevert. Ook voor de schuldeiser is dit geen goede oplossing omdat hierdoor het beslag aanzienlijk vertraagt. Men moet eerst procederen, want als men beslag zou leggen voor is uitgemaakt of er al dan niet kinderen ten laste zijn, is het mogelijk dat men veel teveel of te weinig van de lonen of uitkeringen afhoudt.

Voor de schuldenaren is dit problematisch omdat de nood tot procederen het beslag alleen duurder maakt. Bovendien is bij loonbeslag de derde beslagene de werkgever. Het kan niet de bedoeling zijn dat de schuldenaar niet alleen tegenover zijn schuldeiser maar ook tegenover derden komt te staan.

Een meer fundamenteel probleem is dat het dikwijls gaat om mensen die zich in een zwakke positie bevinden, niet altijd op de hoogte zijn en niet altijd over de nodige kennis en vaardigheid beschikken om adequaat op te komen voor hun rechten. We mogen niet uit het oog verliezen dat dit in dit geval ten nadele van de kinderen gaat.

Een tweede mogelijkheid is het werken met indicaties en al dan niet weerlegbare vermoedens. Deze indicaties en vermoedens moeten uit snel consulteerbare, niet betwistbare gegevensbestanden komen zoals de RKW, het

Rijksregister en de fiscus. Dit laat toe om snel en zonder procedure vast te stellen of er kinderen ten laste zijn. Probleem is dat geen van de gegevensbestanden die men op dit ogenblik als indicatie of als vermoeden kan gebruiken geschikt zijn voor dit soort consultaties. Ik overloop de mogelijkheden. We kunnen werken met het Rijksregister zoals het college van instellingen van sociale zekerheid op 16 juni 2000 voorstelde. Dit is snel consulteerbaar. Het Rijksregister is echter niet toegankelijk voor werkgevers die als mogelijke derde beslagene toegang moeten hebben tot de informatie. Dit zou nog kunnen worden opgelost. We moeten ons echter ernstige vragen stellen inzake de privacy. Dat de gegevens in het Rijksregister niet altijd dienstig zijn is nog problematischer. In het Rijksregister staan kinderen ingeschreven bij de referentiepersoon, het vroegere gezinshoofd. Dit is dikwijls de vader waarbij de kinderen gedomicilieerd zijn. Als de kinderen een band hebben met de referentiepersoon, onder meer bloedverwantschap, staat dit vermeld. Als men het nummer van de partner van de referentiepersoon opvraagt bij voorbeeld de vrouw, vindt men geen kinderen. Gaan kijken bij de partnerreferentiepersoon lost niets op. We zien er alleen staan dat de partner op hetzelfde adres gedomicilieerd is als de referentiepersoon. Er is geen gegeven te vinden dat aantoonst dat er een band is tussen het kind en de partner van de referentiepersoon. Als de partner en de referentiepersoon gehuwd zijn - wat wel vermeld wordt in het Rijksregister - kan vermoed worden dat de partner meedeelt in de kinderlast. Zekerheid biedt dit echter niet. Voor samenwonenden biedt dit zelfs helemaal geen informatie evenmin als in geval van co-ouderschap of echtscheiding waar de partner bij wie de kinderen niet gedomicilieerd zijn toch bijdraagt in de kosten. Meer zelfs, de vrouw die het hoederecht krijgt en na de scheiding bij een nieuwe partner gaat wonen, zal volgens het Rijksregister geen kinderen hebben omdat deze eerst geregistreerd stonden onder de naam van de ex-man- referentiepersoon en vervolgens onder de naam van de nieuwe partnerreferentiepersoon. Alternatieven zoals werken met de gegevens van de fiscus - op de belastingaangifte vult men in of men al dan niet kinderen ten laste heeft - of van de RKW zijn ondeugdelijk. De fiscus heeft geen bestand dat door derden consulteerbaar is en werkt met gegevens van 2 jaar geleden. De RKW beschikt alleen over gegevens over werknemers en een aantal groepen van ambtenaren. Bovendien koppelt de RKW de kinderen hooguit aan 1 persoon. Bij de voorbereiding van de wetgeving

heeft de wetgever bepaald dat beide ouders in aanmerking moeten kunnen komen voor de verhoging met 2000 frank per kind ten laste. In beide gevallen is er een probleem inzake het doorgeven van deze gegevens aan derden, de werknemers.

De werkgroep kabinet-administratie kwam tot het voorlopig besluit dat er slechts drie mogelijkheden waren als men de open definitie uitsluit. Ten eerste, het voorstel van het college wordt ongewijzigd uitgevoerd. Gelet op de reeds aangehaalde moeilijkheden kan deze optie, mijns inziens, niet overwogen worden. Ten tweede, het artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek wordt niet uitgevoerd. Deze optie is, mijns inziens, te verkiezen boven een slechte uitvoering. Dit is niet uit te sluiten in geval er geen werkbaar alternatief voor het voorstel van het college kan worden gevonden.

Dat betekent dat het dan opnieuw aan de wetgever is om de basisteksten aan te passen.

Ten derde, er wordt een tussenoplossing gezocht waarbij zoveel mogelijk gewerkt wordt met automatische bestanden, zoals het rijksregister en de RKW, maar waarbij correcties door de belanghebbenden mogelijk zijn. We moeten ons ervan bewust zijn dat een dergelijk systeem onvermijdelijk een aantal fouten zal hebben. De automatische registers zullen soms voordelen toestaan aan mensen die daar volgens de geest van de wet niet voor in aanmerking komen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de ouder die geen onderhoudsgeld betaalt hoewel de kinderen wel nog bij hem gedomicilieerd zijn. Daartegenover staat dat bepaalde mensen die hiervoor wel in aanmerking zouden moeten komen niet onmiddellijk gedetecteerd worden. Het gaat dan bijvoorbeeld om ouders in co-ouderschap bij wie de kinderen niet gedomicilieerd zijn en die geen kinderbijslag ontvangen hoewel ze wel onderhoudsgeld betalen. De eerste groep kunnen we er moeilijk uitsluiten. Dat is zoals men in de literatuur zegt een foutinrichting van de generositeit. Voor de tweede groep kunnen we echter in een luik voorzien waarin ze zelf bewijzen kunnen aandragen. Het uitwerken van het tussensysteem blijkt echter bijzonder moeilijk te zijn omdat men in het tweede luik, "noodzakelijke mogelijkheden voor correcties", zeer snel dreigt te verzanden in de situatie van een open definitie waardoor we weer in het eerste verhaal belanden. Juist de mensen die het kwetsbaarst zijn, bijvoorbeeld atypische gezinssituaties, zijn het moeilijkst te traceren met automatische bestanden. Hierdoor zullen zij het meest een

beroep moeten doen op dit tweede luik. Bijgevolg mag dit niet te ingewikkeld zijn.

Daarnaast moet nog worden uitgezocht of dit technisch gezien wel mogelijk is. Men moet nagaan onder welke voorwaarden, onder andere inzake kostprijs, de gegevens van de RKW consulteerbaar kunnen worden gemaakt. De consulteerbaarheid heeft vooral te maken met de technische kant van de zaak, maar voorts ook met de privacywetgeving, meer bepaald in verband met loonbeslag. Voorts mag men niet uit het oog verliezen dat we bij deze tussenoplossing eigenlijk geen definitie geven van de notie "kind ten laste", maar wel van de notie "persoon met kind ten laste". We hebben dus eigenlijk geen wettelijke basis. Dat is een subtiel maar belangrijk verschil.

Een laatste probleem met betrekking tot de tussenoplossing is dat verschillende schuldenaars de verhoging zullen kunnen vragen voor hetzelfde kind, namelijk, onder andere, de referentiepersoon bij wie het is ingeschreven, de begunstigde van de kinderbijslag, de samenwonende met de referentiepersoon, de echtgenoot of echtgenote van de referentiepersoon en de volwassene die inwoont bij een referentiepersoon bij wie ook kinderen zijn ingeschreven. De wetgever hield alleszins rekening met de mogelijkheid dat de echtgenoten elk van de maatregelen zouden kunnen genieten, bijvoorbeeld bij gemeenschappelijke schulden. Het tussensysteem voorziet echter in een veel grotere uitbreiding. De vraag is of dat wenselijk is en meer nog of dat wettelijk is.

Ik kom dan bij mijn conclusie. Aangezien de wet duidelijk voor ernstige uitvoeringsproblemen zorgt, ten minste als men binnen de grenzen van de bedoeling van de wetgever wil blijven, lijkt het opportuun om hierover met de wetgever te overleggen. Ik stel dan ook voor dat de werkgroep administratie-kabinetten samen met de bevoegde commissie een werkvergadering houdt om een en ander zo snel mogelijk uit te klaren. We moeten er samen over nadenken wat we eigenlijk wensen te doen.

08.03 **Greta D'Hondt (CVP):** Mijnheer de minister, eerst wil ik doen opmerken dat niet alleen het zoeken van de administratie naar een oplossing ingewikkeld is. Dat geldt ook voor uw antwoord.

Met betrekking tot de indexering wisten wij bij de bespreking van het wetsontwerp dat de normale regels van toepassing waren. Het zou dus om de maand november gaan. In het wetsontwerp werd

oorspronkelijk een andere maand voorzien voor het bepalen van de beginindex. Wij hebben er echter op gewezen dat het met het oog op de timing van de bespreking wellicht wijs zou zijn om geen datum te nemen die retroactief zou blijken te zijn. Wij stelden voor om de maand mei te nemen. Ik ben in deze materie zeker geen specialist, maar toen ik hierover in de plenaire vergadering een vraag stelde, leek ik wel de enige te zijn die van een andere planeet kwam en dit dus niet begreep.

Ik heb collega's om uitleg gevraagd maar dat bleek geen evidentie te zijn. Minister Verwilghen heeft toen terzake geantwoord dat hij geen problemen zag. Alle literatuur die sinds de goedkeuring is verschenen en waarin de wetgever in een slecht daglicht wordt gesteld, wijst inderdaad op deze moeilijkheid. Op dat moment heb ik inzake de indexering op dit probleem gewezen, maar ik heb tegelijkertijd beklemtoond dat ik terzake geen deskundige ben.

Mijnheer de minister, inzake de definitie kind ten laste, heb ik alleen problemen maar geen oplossing gehoord. Als ik het goed begrepen heb, besluit u dat wij waarschijnlijk best het werk zouden overdoen. Ik ben het met u eens dat, als iets niet uitvoerbaar is, we het ingeslagen pad niet verder moeten bewandelen. In de literatuur wordt dit immers ook niet als het beste wetgevend werk bestempeld. Ik wil doen opmerken dat de administratie die nu zo gefundeerd te werk gaat, dit toen ook had kunnen doen. Het is immers nog steeds dezelfde administratie. Maar goed, de zaken zijn wat ze zijn.

Mijnheer de minister, inzake de notie kind ten laste verkies ik de tussenoplossing met de moeilijkheden die eraan verbonden zijn, liever dan helemaal geen oplossing. Deze tussenoplossing bestaat erin dat wij ons op de gegevens van de RKW met de correcties zouden baseren. U stelt voor om een werkgroep op te richten vanuit de administraties en deze commissie om beter wetgevend werk te kunnen verrichten. Mijn inziens zouden er bij de bevoegde administraties behalve de opsomming van de problemen ook voorstellen moeten zijn. Ik ben bereid om op uw voorstel in te gaan als wij op een niet te lange termijn tot werkbare oplossingen kunnen komen. Iedereen was er immers van overtuigd dat we voor deze categorie iets moesten doen. Als u bij uw conclusie een redelijke timing kunt voorstellen, moet het mogelijk zijn tot een goede wetgeving te komen. We moeten een wetgeving vermijden die in een volgende programmawet moet worden bijgestuurd.

Ik weet dat u niet verantwoordelijk bent voor de indexcijfers. U hebt echter wel gezegd dat ze voor 15 december 2000 moeten worden gepubliceerd. In de door ons goedgekeurde wetgeving staat dat wij het indexcijfer van de maand mei zouden gebruiken en niet dat van november. Moeten wij terzake ook nieuw wetgevend werk verrichten?

08.04 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw D'Hondt, ik durf mij daar niet over uitspreken. Ik geloof niet dat de minister van Justitie dit inzicht bijtreedt. We zullen dit moeten bekijken. Ik wil mij in mijn antwoord beperken tot de kinderen die ten laste zijn. Ik vind dat uw zachte kritiek op de administratie niet helemaal terecht is. Men vindt immers geen oplossing die zowel aan de geest als aan de letter van de wettekst voldoet. Deze wet is dus echt niet uitvoerbaar, tenzij men het met veel haken en ogen doet, en dus zonder wettelijke basis. Maar dan zouden wij allemaal de ogen moeten sluiten. Omdat we hier bij uitstek te maken hebben met zaken waarover juridische betwistingen ontstaan, mag dit echter zo niet blijven. Deze wet moet waterdicht zijn. Men vindt echter geen oplossing. Ik draai het probleem nu reeds enkele weken om en om. Ik vind ook geen oplossing.

Daarom zeg ik: laten wij in deze commissie gaan samen zitten met de experts van de administratie en de kabinetten. Ik heb mijn tekst met opzet uitvoerig gemaakt opdat iedereen hem zou kunnen lezen. De tekst is ter beschikking. Iedereen mag erover nadenken. Misschien heb ik een fout gemaakt. Misschien is er toch iets dat ik niet goed inschat. Misschien overdrijf ik bepaalde moeilijkheden. Dat kan. Ik stel dus voor dat iedereen de tekst nog eens rustig bekijkt, en dat we zo snel mogelijk gaan samen zitten in een commissie die daarom niet meteen een wetsvoorstel moet uitdokteren, maar die over het probleem nadenkt.

Mijnheer de voorzitter, ik wil een opmerking maken over het opstellen van de kalender van de werkzaamheden. Ik heb uit de zomervakantie één besluit getrokken, namelijk nooit meer dit soort programmawetten te maken, waarin ongelooflijk veel ontwerpen zitten. Ik wil me daar voortaan aan houden. U krijgt van mij dus een programmawet die beperkt blijft tot het budgettaire aspect en enkele zeer dringende technische zaken. Er is zeer veel wetgevend werk op komst rond onderwerpen die u allemaal uitzonderlijk belangrijk vindt. Ik denk aan het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, de gezondheidszorg, de maximumfactuur, de tweede pijler van de

pensioenen, het Zilverfonds, en eventueel ook deze kwestie. We zullen dus een groot probleem hebben om dit tijdig af te werken. Ik vind dus dat we moeten nadenken, mijnheer de voorzitter, over de kalender van onze werkzaamheden. Ik ben bij wijze van spreken elke dag beschikbaar van 's morgens tot 's avonds om in deze commissie te werken, maar we moeten eerst eens bekijken hoe we dit allemaal gaan organiseren.

Voor mij kan dit zelfs onmiddellijk gebeuren. We moeten het alleen kunnen passen binnen de kalender van de besprekingen over de begroting, de beleidsnota, de kleine programmawet, en de vele andere dingen die nog niet in deze programmawet zitten maar die wel bestaan. Ik stel voor, mijnheer de voorzitter, dat u hierover samen met de fracties eens nadenkt.

De **voorzitter**: Inderdaad, mijnheer de minister, u geeft terecht aan dat we hard zullen moeten werken om alles tegen kerstmis rond te krijgen. Een aantal van de initiatieven die u vermeld hebt, zullen hier besproken moeten worden. Ook de minister van Werkgelegenheid, mevrouw Onkelinx, en de minister van begroting, mijnheer Vande Lanotte, zijn bij deze commissie betrokken. Ik neem aan dat een aantal werkzaamheden zo geregeld moeten worden dat ze voor het kersteces afgerond kunnen worden. Ik neem aan dat die geagendeerd zullen worden. Wat dit concreet probleem betreft, neem ik aan dat we het zeer binnenkort zullen kunnen behandelen. De tekst is klaar. Hij ligt ter beschikking. We moeten dus een datum kiezen om deze kwestie te behandelen, bijvoorbeeld volgende week, indien dat mogelijk is. Dinsdagvoormiddag zou daarvoor wat ruimte kunnen bestaan. Ik zal zelf reeds een datum zoeken om deze kwestie te bespreken.

08.05 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mijnheer de minister, u zegt dat alles moet worden afgewerkt vóór de kerstvakantie.

08.06 Minister **Frank Vandenbroucke**: Een aantal dingen wel. We moeten daar samen over nadenken.

08.07 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Het zou goed zijn een aantal prioriteiten te stellen.

08.08 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik ben het daar helemaal mee eens.

Een wet gezondheidszorg moet u voor Kerstmis niet verwachten. Maatregelen op het vlak van het gewaarborgd inkomen zou ik liever wel zo vlug mogelijk nemen. Een aantal elementen van deze

maatregelen zullen trouwens in andere commissies moeten worden besproken.

08.09 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om de uitvoering van een bestaande wetgeving. We kunnen het ons als wetgever volgens mij niet permitteren om dit op de lange baan te schuiven.

08.10 Minister Frank Vandenbroucke: Volgens mij kan dit snel gebeuren. Stel dat er in de commissie een zekere meerderheid bestaat voor een bepaalde oplossing. Als men beslist om uit veiligheidsoverwegingen de wettelijke basis enigszins aan te passen dan kan dit nog in de programmawet worden opgenomen. Ik zou willen dat deze commissie over meerderheid en minderheid heen, daarover nadenkt. De wetgever moet duidelijk maken wat hij wil.

De **voorzitter:** Mijnheer de minister, ik zal terzake zo snel mogelijk een initiatief nemen. Ik meen dat de commissie het met u eens is om een dergelijke oplossing te zoeken. Ik zal trachten dit zo snel mogelijk te regelen.

Mevrouw D'Hondt, zult u minister Verwilghen zelf contacteren voor de indexering of wilt u dat de commissie dit doet?

08.11 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik had mijn vraag aan beide ministers gesteld. In de agenda staat te lezen dat het antwoord door de minister van Sociale Zaken zal worden verstrekt.

08.12 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik had nog een vraag over de regeling der werkzaamheden.

Het is belangrijk dat de minister aankondigt dat er heel wat wetgevend werk op komst is. Het zou misschien goed zijn dit te inventariseren zodat we dit kunnen plannen. Ik zou voorstellen dezelfde werkwijze als bij wetsvoorstellen te hanteren. Als een dergelijke inventaris wordt opgesteld, kunnen we een inschatting maken van de behandelingsduur zodat we ons daarop kunnen voorbereiden.

08.13 Minister Frank Vandenbroucke: Uit mijn beleidsnota zou dit moeten blijken. Als dit niet het geval is, moet gewoon een lijstje worden gemaakt.

08.14 Luc Goutry (CVP): Ik wil daar nog iets aan toevoegen, mijnheer de voorzitter. U kunt toch niet om het feit heen dat ook de vragen en de wetsvoorstellen aan bod moeten komen. Ik wil er

toch op wijzen dat er een lijst bestaat van wetsvoorstellen waarvan sommigen reeds maanden geleden werden ingediend en die toch ook eens behandeld moeten worden. Wetsontwerpen krijgen voorrang voor de behandeling maar dit mag niet leiden tot een feitelijke blokkering van het andere parlementaire werk.

De **voorzitter:** Mijnheer Goutry, ik denk dat naast de vragen ook de wetsvoorstellen aan bod komen. Ik begrijp dan ook uw bekommernis niet zo goed als u zegt dat de wetsvoorstellen niet aan bod kunnen komen omwille van de wetsontwerpen. Tot nu toe probeer ik de werkzaamheden zodanig te organiseren dat iedereen aan bod kan komen.

08.15 Daniel Bacquellaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je voudrais signaler à M. Goutry qu'il me semble paradoxal de se plaindre du manque d'avancement au niveau des propositions à partir du moment où certains noient la commission de questions dont l'intérêt est toujours planétaire.

08.16 Luc Goutry (CVP): Van mij mag u tot vorig jaar teruggaan, maar ik heb het nu over vragen in deze legislatuur dus, die de titel "planetair" verdienen. Als parlamentslid neem ik deze reactie van een collega niet. Ik vraag dus in alle duidelijkheid om tegen de volgende vergadering een lijst met "planetaire" vragen te krijgen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil daar nog iets aan toevoegen. Ik vind dit bijzonder arrogant van de heer Bacquellaine die hier pas binnengekomen is en de vragen van deze middag niet heeft beluisterd. Hij scheldt ons hier bij wijze van spreken een beetje de huid vol, terwijl ik denk dat wij ons werk hier goed doen.

De **voorzitter:** Laten wij toch wat kalmeren!

08.17 Daniel Bacquellaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je n'insulte personne. Au contraire, je pensais flatter mes collègues en qualifiant leurs questions de "planétaires", donc très importantes.

08.18 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, die toon neem ik niet! Ik zeg uitdrukkelijk in eigen naam en in naam van mijn fractie dat het duidelijk moge wezen dat als wij dit doen, dat niet mogelijk is op die manier! Ik doe een beroep op u, als voorzitter, om te bevestigen dat dit geen manier van handelen is onder parlamentsleden!

De **voorzitter**: Ik vind dat hier geen "planetaire" vragen worden gesteld. Is dat duidelijk? Ieder heeft de vrijheid om rustig zijn mening te uiten. Ik begrijp de onderbreking van de heer Bacquelaine trouwens niet goed. Het is echter niet aan mij om aan te duiden wat wel en wat niet planetair is. Ik ga in op de suggestie van de minister om, ten eerste, dit probleem zo snel mogelijk met de verschillende administraties op te lossen. We zullen trachten tot een wetsaanpassing te komen over de partijgrenzen heen.

Ten tweede zal ik met de minister afspreken om al de nog volgende kwesties op de agenda te plaatsen en aan de commissie voor te leggen. Ik zal dat tijdig doen, zodat iedereen zich kan voorbereiden. Dan zou ik dit incident graag sluiten.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

09 Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la future révision du mode de calcul des coefficients socio-économiques par le Fonds des maladies professionnelles" (n° 2564)

09 Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de toekomstige herziening van de berekeningswijze van de socio-economische coëfficiënten door het Fonds voor Beroepsziekten" (nr. 2564)

09.01 Bruno Van Grootenbrulle (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, lorsqu'une personne est reconnue par le Fonds des maladies professionnelles, elle a droit à une indemnisation, laquelle est fonction du pourcentage d'invalidité reconnu par le médecin du Fonds, de coefficients socio-économiques et du salaire. Les coefficients socio-économiques visent à compenser la perte de compétitivité subie par le travailleur en raison de la maladie professionnelle. Ces coefficients, qui ont une composante physique, une composante « âge » et une composante « qualification professionnelle », varient également selon l'arrondissement. En d'autres termes, ils dépendent du taux de chômage relevé dans ce dernier.

Il me revient que des projets de réforme du mode de calcul de ces coefficients socio-économiques sont en cours d'examen. Il est vrai que ces derniers nécessiteraient une réelle mise à jour. La classification selon le niveau de formation devrait être adaptée à la situation actuelle. En outre, la répartition des arrondissements en fonction du

taux de chômage n'a plus été actualisée depuis octobre 1991. Cependant, des projets à l'étude iraient dans le sens de l'instauration d'un arrondissement unique pour toute la Belgique.

Ces informations peuvent-elles être confirmées? Il est facile de se rendre compte des effets pervers que pourrait avoir une telle réforme: les personnes ayant perdu leur travail à la suite d'une maladie professionnelle et vivant dans un arrondissement sinistré au niveau de l'emploi seraient doublement pénalisées.

09.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens nog even terug te komen op het vorige punt. De verantwoordelijke medewerker op mijn kabinet voor deze problematiek van kind ten laste is de heer Steven Janssen.

Pour répondre à la question de M. Van Grootenbrulle, je dirai que l'indemnisation accordée par le fonds des maladies professionnelles à une personne reconnue atteinte d'une maladie professionnelle et souffrant d'une incapacité permanente de travail partielle ou totale est effectivement composée de deux éléments:

- l'indemnisation de l'atteinte à l'intégrité physique du travailleur - c'est le pourcentage médical;
- l'indemnisation de la perte de compétitivité de ce travailleur sur le marché du travail - c'est le pourcentage socio-économique qui est fonction de trois facteurs: le marché général du travail, l'âge et la formation du travailleur.

L'addition d'un pourcentage économique au pourcentage médical répond au souci de rencontrer le plus possible la situation concrète de la victime.

Le facteur « marché général du travail » se base sur la classification des arrondissements selon le coefficient d'emploi, classification faite par l'ONEm jusqu'en 1991, comme vous l'avez mentionné à juste titre.

Le comité de gestion du FMP, comité de composition paritaire, je le rappelle, a estimé nécessaire une mise à jour de l'évaluation socio-économique de l'incapacité de travail. Un groupe de travail issu de ce comité de gestion tente de trouver un équilibre entre des critères généraux et l'approche individuelle de la perte de gains de chaque individu.

Ce travail se fait en conformité avec la définition de l'incapacité permanente de travail donnée par

la Cour de cassation, le 10 mars 1980 en matière d'accident du travail et que les cours et tribunaux du travail appliquent en matière de maladies professionnelles: « L'incapacité de travail permanente résultant d'un accident du travail consiste en la perte ou la diminution du potentiel économique de la victime sur le marché général de l'emploi. L'étendue du dommage s'apprécie non seulement en fonction de l'incapacité physique, mais également en fonction de l'âge, de la qualification professionnelle, de la faculté d'adaptation, de la possibilité de rééducation professionnelle et de la capacité concurrentielle de la victime sur le marché général de l'emploi. »

Il n'est pas encore certain que le groupe de travail se prononcera en faveur de l'instauration d'un coefficient unique d'emploi pour toute la Belgique. Je veillerai en tout cas à ce que la solution que les partenaires sociaux trouveront à ce sujet soit équilibrée.

Quant au niveau de la formation qui entre aussi dans l'évaluation socio-économique et dont le membre souhaite la mise à jour, il sera également examiné par le groupe de travail dont je viens de parler.

Il est bon de rappeler que toute décision du Fonds des maladies professionnelles peut faire l'objet d'un recours auprès du tribunal du travail lorsque son destinataire ne peut raisonnablement s'y rallier.

Ceci constitue donc une certaine sécurité pour le demandeur, quelle que soit la décision du Fonds lui-même.

Il s'agit évidemment d'une matière importante, qui va encore évoluer. Je ne veux donc pas aller plus loin maintenant; j'attends les résultats du groupe de travail.

Mais je suppose que vous ne manquerez pas d'y revenir dans un proche avenir.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vereenvoudiging en modernisering van de door de werkgevers bij te houden sociale administratie" (nr. 2584) (Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Sociale Zaken en Pensioenen)

10 Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi

**sur "la simplification et la modernisation de l'administration sociale à tenir par les employeurs" (n° 2584)
(La réponse sera donnée par le ministre des Affaires sociales et des Pensions)**

10.01 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben mij ervan bewust dat de inhoud van mijn vraag, benevens eventuele andere kwalificaties, behoorlijk lang is.

Ik stel deze vraag naar aanleiding van het belangrijk advies nummer 1325 van de Nationale Arbeidsraad met betrekking tot drie projecten die, mochten zij worden uitgevoerd, een vereenvoudiging zouden teweegbrengen op het vlak van de sociale administratie. Het gaat om de veralgemening van de elektronische aangifte van het sociaal risico en van de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling. Mijn vraag betreft slechts de implementatie en de uitvoering van deze projecten in het licht van het advies van de Nationale Arbeidsraad.

Mijnheer de minister, u ontving de schriftelijke versie van mijn vraag en ik vermoed dat uw antwoord erop volledig zal zijn. Ik zal mijn vraag aldus snel overlopen, zonder in te gaan op de details.

Uiteraard interesseert het mij, en wellicht elkeen die begaan is met de sociale administratieve vereenvoudiging, te vernemen welke timing de betrokken ministers en de regering zullen hanteren voor de volledige uitvoering van deze drie belangrijke ontwerpen en op welke wijze rekening zal worden gehouden met een aantal bemerkingen, suggesties en vragen die de Nationale Arbeidsraad formuleerde in zijn advies betreffende de neutraliteit, de uitvoerbaarheid, de begrotingsevaluatie van de elektronische aangifte. Tevens werden opmerkingen geformuleerd omtrent de neutraliteit en de plaats van werkgever en werknemer ten opzichte van de nieuwe stromen van sociale zekerheidsgegevens, rekening houdend met de invloed van de invoering van Extranet en van de elektronische verzending van de aangifte op het tijdstip waarop de sociale verzekerde inzage zal krijgen in zijn gegevens en omtrent het risico voor meer administratief en gerechtelijk verzet.

Wat de onmiddellijke aangifte betreft - het Dimona project - maakte de Nationale Arbeidsraad in zijn advies melding van een aantal waarborgen die moeten worden ingelast.

Mijnheer de minister, de NAR bracht advies uit zonder melding te maken van veel belangrijke meningsverschillen tussen de werkgevers- en de werknemersorganisaties, derwijze dat de piste voor de regering en de sociale partners openstaat om voornoemde projecten uit te voeren.

Ik had graag vernomen op welke manier u rekening zult houden met een aantal belangrijke opmerkingen van de Nationale Arbeidsraad.

10.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb recent kennisgenomen van het advies nr. 1325 dat de Nationale Arbeidsraad op 16 oktober 2000 heeft verleend inzake het project "Modernisering van het beheer van de sociale zekerheid". Ik vind dat project buitengewoon belangrijk.

Samen met mij kan u ongetwijfeld vaststellen dat het hier een unaniem gunstig advies betreft. Dat is natuurlijk zeer goed nieuws. Dit betekent dat de sociale partners zich bewust zijn van het belang van het project, dat ze het ondersteunen en akkoord gaan om in de eerste plaats de papieren aangifte te vervangen door een elektronische aangifte. Ten tweede, ondersteunen ze de invoering van een nieuwe vorm van sociale risico's. Ik denk aan arbeidsongevallen, werkloosheid, ziekte, enzovoort. Ten derde, wil men de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling veralgemenen en daarmee samenhangend bepaalde sociale documenten afschaffen.

In het advies worden weliswaar een aantal technische opmerkingen gemaakt.

De werkgroep voor de modernisering van het beheer van de sociale zekerheid onder leiding van de heer Koen Snyders en verder bestaande uit vertegenwoordigers van de betrokken ministers, de administratie en de sociale parastatale instellingen, zal het advies en de draagwijdte van de gemaakte opmerkingen onderzoeken en indien nodig bijsturingen doen. Ik kan u meedelen dat de eerstvolgende vergadering van de werkgroep op vrijdag 10 november 2000 plaatsvindt.

Ik wil nu een relatief kort antwoord geven, omdat ik aan de vooravond van die werkgroep sta.

In de loop van november of december zal een vierde rapport over de werkzaamheden van de werkgroep aan de Ministerraad worden voorgelegd. Dat is een heel cruciaal rapport omdat we dan de legistieke en reglementaire voorwaarden, waarin we de modernisering gaan doorvoeren, zullen hebben afgerond. We zullen

dan ook definitieve klaarheid kunnen scheppen omtrent de timing want de Ministerraad zal op dat moment een beslissing moeten nemen over de timing van het project.

We zullen daarover ongetwijfeld nog spreken als we mijn beleidsnota bekijken. Ik heb ook met de betrokken sociale partners gesprekken gevoerd. Men is akkoord dat we naar een veralgemening gaan. Dat staat buiten twijfel. Uit hoofde van de werkgevers is er de vraag om dat niet overhaast te bewerkstelligen. Ik wil wel een absoluut engagement dat de veralgemening er komt. Dat engagement is er nu. Ik zeg het volgende ten informele titel, want er is nog geen beslissing van de Ministerraad, maar het idee is om vanaf 1 januari 2002, voor wie het kan, Dimona in te voeren. We willen dat vervolgens zoveel mogelijk promoten en ondersteunen. Op 1 januari 2003 willen we het systeem algemeen toepassen. Ik loop nu vooruit op beslissingen die de Ministerraad op basis van het vierde rapport zal moeten nemen.

10.03 **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat wij uiteindelijk zover zijn geraakt dat er een unaniem advies van de sociale partners is. Het verheugt mij ook dat de werkgroep op zeer korte termijn opnieuw samenkomt en zich waarschijnlijk over dit thema zal buigen. Als ik de minister goed heb begrepen, kan dit vrij snel daarna op de Ministerraad in een timing worden omgezet.

Zoals dit ook bij andere dossiers van enig belang het geval is, zouden we misschien hier kunnen afspreken om elkaar niet iedere maand te ondervragen. Dan zouden we tot planetaire vragen komen. Laten we afspreken dat u ons informeert over de vooruitgang in deze zaken zodanig dat wij daar niet maandelijks op moeten terugkomen. U begrijpt dat ik, als we binnen dit en een paar maanden officieel niets vernemen, hierop terug zal komen, maar ik vertrouw erop dat u ons op de hoogte zal houden.

Zou u voor het kerstreces kunnen meedelen hoe de zaken opschieten? Deze drie dossiers kunnen, mijns inziens, een middel zijn om de administratieve vereenvoudiging in goede banen te leiden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 **Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de bijzondere bijdrage voor**

de sociale zekerheid" (nr. 2586)

11 Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la cotisation spéciale de sécurité sociale" (n° 2586)

11.01 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze problematiek intrigeert mij. Mijn vraag handelt over de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid die de werknemers vanaf 1994 betalen. Bij de zelfstandigen wordt deze bijdrage verrekend in een hogere sociale bijdrage aan hun eigen stelsel voor sociale zekerheid. Zelfstandigen die werknemer in bijberoep zijn, moeten de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid betalen op hun volledig inkomen. Daar beginnen de problemen. Voor een zelfstandige die als werknemer werkt in bijberoep maakt de fiscus een verrekening waarbij de verhoging van de sociale bijdrage die hij moet betalen aan zijn stelsel wordt afgetrokken van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid die hij eventueel moet betalen als werknemer in bijberoep. Als de te betalen bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid hoger is dan het inkomen dat de zelfstandige in zijn bijberoep als werknemer kan verdienen, is er geen correctie. Dit betekent dat het bij een combinatie van een hoofd- en bijberoep in een verschillend statuut - zeker als het bijberoep van werknemer van zeer beperkte omvang is en een beperkt inkomen oplevert - mogelijk is dat de belastingen en de sociale bijdragen samen hoger liggen dan de inkomsten die men uit het bijberoep kan verwerven. Dat dit probleem zich kan stellen wordt meestal slechts drie jaar later duidelijk omdat de fiscus op dat ogenblik de afrekening maakt van het totale inkomen van de zelfstandige.

Mijnheer de minister, ik weet dat het geen duizenden zijn die met deze problematiek worden geconfronteerd. Het is echter een reële situatie voor een aantal mensen.

Bent u op de hoogte van de problematiek? Ik weet dat dit een open deur intrappen is. U bent er wellicht van op de hoogte. Hoeveel mensen worden met deze problematiek geconfronteerd? Wat is de budgettaire impact? Meent u dat er maatregelen moeten worden genomen om aan deze toestand te verhelpen. Men kan het moeilijk verkocht krijgen dat men door te werken meer moet afdragen dan men verdiend heeft.

11.02 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, de regeling van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid is een bijzonder complexe en technische

aangelegenheid. Dat geldt des te meer voor de casussen van zelfstandigen of hun echtgenoot die in bijberoep al dan niet gewoonlijk en hoofdzakelijk een andere beroepsbezigheid hebben.

Het is eigenlijk dan ook verkieslijker - om de verstaanbaarheid te vergroten - dat ik deze vraag schriftelijk in plaats van mondeling zou beantwoorden. Het is echter niet omdat het onderwerp zeer technisch en complex is, dat ik geen bevattelijk antwoord op deze vraag wens te formuleren.

Ik heb daarom de administratie van Sociale Zaken gevraagd om in samenwerking met de administratie voor Financiën en de administratie voor Middenstand - aangezien zij allen bij het onderwerp van uw vraag betrokken zijn - precies na te gaan of het probleem dat u aanhaalt, zich inderdaad ook voordoet. Maar ik ga ervan uit dat het vermoeden ernstig is.

Aangezien wij uw vraag pas in de loop van maandag 6 november ontvingen, hoop ik dat u begrip kunt opbrengen voor het gegeven dat het onmogelijk is om u nu reeds een duidelijk en volledig antwoord te geven. Maar ik verkies dit laatste boven een vaag en algemeen antwoord. Ik zou er daarom de voorkeur aan geven om uw vraag zo snel mogelijk schriftelijk grondig te beantwoorden.

11.03 De voorzitter: Mijnheer de minister, dank u wel. Het lijkt me dan ook interessant om uw antwoord aan alle leden over te maken. Mevrouw D'Hondt, kunt u daarmee akkoord gaan?

11.04 Greta D'Hondt (CVP): Het antwoord kan worden doorgegeven, behalve aan degenen die in deze zaak niet zijn geïnteresseerd.

11.05 De voorzitter: Ik zal aan de minister vragen om het antwoord aan het commissiesecretariaat over te maken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.00 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.00 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

woensdag

mercredi

08-11-2000

08-11-2000

14:30 uur

14:30 heures

INHOUD

MONDELINGE VRAGEN	1
Samengevoegde mondelinge vragen van	1
- de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de ROB-bedden"(nr 2244)	
- mevrouw Anne-Mie Descheemaeker aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de RVT-bedden in rusthuizen" (nr 2464)	
<i>Sprekers: Luc Goutry, Anne-Mie Descheemaeker, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de letsels ingevolge repetitieve arbeid" (nr 2407)	3
<i>Sprekers: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de budgettering in de klinische biologie en de ristoorno's"(nr 2432)	4
<i>Sprekers: Maggie De Block, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het sociaal statuut van de podiumkunstenaar" (nr 2462)	6
<i>Sprekers: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "prostaatkankerscreening" (nr 2465)	8
<i>Sprekers: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Regeling van de werkzaamheden	9
Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de financiering van de op verschillende plaatsen gevestigde ziekenhuizen" (nr 2489)	9
<i>Sprekers: Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het stimuleren van het gebruik van generische geneesmiddelen" (nr 2547)	10

SOMMAIRE

QUESTIONS ORALES	1
Questions orales jointes de	1
- M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits des maisons de repos' (n°2244).	
- Mme Anne-Mie Descheemaeker au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits MRS dans les maisons de repos' (n° 2464).	
<i>Orateurs: Luc Goutry, Anne-Mie Descheemaeker, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les blessures encourues suite au travail répétitif" (n° 2407)	3
<i>Orateurs: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Question orale de Mme Maggie De Block au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la fixation du budget en biologie clinique et les ristournes" (n° 2432)	4
<i>Orateurs: Maggie De Block, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le statut social des artistes de spectacle" (n°2462)	6
<i>Orateurs: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le dépistage systématique du cancer de la prostate." (n° 2465)	8
<i>Orateurs: Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Ordre des travaux	9
Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le financement des hopitaux multi sites" (n°2489)	9
<i>Orateurs: Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la stimulation de l'utilisation des médicaments génériques" (n° 2547)	10

Sprekers: **Annemie Van de Casteele, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Orateurs: **Annemie Van de Casteele, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag" (nr 2562)

11

Sprekers: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, **Annemie Van de Casteele, Luc Goutry, De voorzitter, Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie

Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'adaptation du montant non cessible ou non saisissable de la rémunération" (n° 2562)

11

Orateurs: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions, **Annemie Van de Casteele, Luc Goutry, Le président, Daniel Bacquelaine**, président du groupe PRL FDF MCC

Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de toekomstige herziening van de berekeningswijze van de socio-economische coëfficiënten door het Fonds voor Beroepsziekten" (nr 2564)

15

Sprekers: **Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la future révision du mode de calcul des coefficients économiques par le Fonds des maladies professionnelles" (n° 2564)

15

Orateurs: **Bruno Van Grootenbrulle, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vereenvoudiging en modernisering van de door de werkgevers bij te houden sociale administratie" (nr 2584)

16

Sprekers: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la simplification et la modernisation de l'administration sociale à tenir par les employeurs" (n° 2584)

16

Orateurs: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid" nr 2586)

18

Sprekers: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, **De voorzitter**

Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la cotisation spéciale de sécurité sociale" (n° 2586)

18

Orateurs: **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions, **Le président**

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

WOENSDAG 08 NOVEMBER 2000

14:30 uur

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MERCREDI 08 NOVEMBRE 2000

14:30 heures

De vergadering wordt geopend om 14.30 uur door de heer Joos Wauters, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.30 heures par M. Joos Wauters, président.

Mondelinge vragen

01 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
- de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over “de ROB-bedden”(nr 2244)
- mevrouw Anne-Mie Descheemaeker aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over “de RVT-bedden in rusthuizen” (nr 2464)

01.01 Luc Goutry (CVP): Op 1 oktober 1999 waren er in België 29.464 RVT-bedden erkend en waren er 36.129 niet-erkende RVT-gerechtigden in rustoordbedden. Wanneer een RVT-gerechtigde met bijvoorbeeld een zorgprofiel B in een rustoordbed verblijft, is de financiering 540 frank per dag lager dan wanneer hij in een RVT-bed zou verblijven. Deze toestand van ongelijke financiering voor dezelfde zorgprofielen is niet langer houdbaar, ook al worden er tot 2002 nog eens 15.000 rustoordbedden omgevormd tot RVT-bedden. In 2002 zullen er nog 20.000 RVT-bedden tekort zijn. Hoe en binnen welk tijds kader wil de minister deze discriminatie wegwerken?
Moeten de behoeften niet realistisch worden ingeschat?
Waarom wordt er een lineaire besparing van 6 procent voor rustoordbedden gepland?

01.02 Luc Goutry (CVP):

01.03 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): De ziekteverzekering betaalt voor een bejaarde in een rusthuis een forfaitaire

Questions orales

01 **Questions orales jointes de**
- M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits des maisons de repos' (n°2244).
- Mme Anne-Mie Descheemaeker au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur 'les lits MRS dans les maisons de repos' (n° 2464).

01.01 Luc Goutry (CVP): Au 1er octobre 1999, les maisons de repos en Belgique comptaient 29.464 lits MRS agréés pour 36.129 lits non agréés. Pour les personnes séjournant en maison de repos, le financement correspondant à un ayant-droit MRS présentant un profil de soins B est inférieur de 540 francs à celui correspondant à un pensionnaire occupant un lit MRS simple. Cette inégalité dans le financement des profils de soins analogues ne peut être maintenue, même si 15.000 lits en maison de repos seront transformés en lits MRS d'ici à 2002. En 2002, il subsistera un déficit de 20.000 unités pour ce qui concerne le nombre de lits MRS. Comment le ministre envisage-t-il d'éliminer cette discrimination et quel calendrier compte-t-il appliquer ?
Les besoins ne doivent-ils pas être évalués sur une base réaliste ?
Pourquoi une économie linéaire de six pour cent est-elle programmée pour les maisons de repos ?

01.02 Luc Goutry (CVP):

01.03 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Pour les personnes âgées séjournant en maison de repos, l'assurance-maladie verse un

dagvergoeding gebaseerd op de graad van zorgbehoevendheid (KATZ-schaal). Het RVT-forfait is ongeveer 50 frank hoger dan het rusthuisforfait. Er zijn rusthuizen waar niet de helft van de zorgbehoevenden een RVT-bed krijgen, terwijl voor hen wel een RVT-personeelskader nodig is.

Is het verantwoord de meerkost te verhalen op de bewoner? Wil de minister voor het toewijzen van bijkomende RVT-bedden op basis van de effectieve zorgbehoefte een prioriteit maken?

01.04 Minister **Frank Vandenbroucke** : In de ROB's was er een tekort van meer dan 1 miljard frank, in de RVT's was er een overschot van 800 à 900 miljoen. Ik heb beide samengevoegd, waardoor het tekort bij de ROB's minimaal werd. Had ik dit niet gedaan, dan zou de neerwaartse aanpassing van de forfaits veel groter zijn geweest. Het is logisch dat wanneer het budget wordt overschreden, we correcties moeten doorvoeren. De Riziv-forfaits voor de zorgcategorieën B en C zijn inderdaad verschillend in rustoorden enerzijds en in rust- en verzorgingstehuizen anderzijds.

Voor een passende kwaliteitsverzorging aan personen in rustoorden, moet men over voldoende personeel kunnen beschikken.

Een meerjarenplan maakte de reconversie van 25.000 rustoordbedden tot RVT-bedden vanaf 1 januari 1998 mogelijk.

Het protocolakkoord van 9 juni 1997 voorziet in een jaarlijkse evaluatie van de evolutie van alle bedden en plaatsen voor ouderen in de diverse structuren. In 2002 zullen er inderdaad nog ongeveer 21.000 RVT-bedden te kort zijn. Deze ongelijkheid moet zo snel mogelijk worden opgelost door een totale reconversie van alle B-en C- forfaits in ROB naar B- of C-forfaits in RVT.

Dit maakt deel uit van het meerjarenplan voor de gezondheidszorg van 1 maart. Ook het sociaal akkoord maakt gewag van 7,7 miljard voor baremaharmonisering. Binnen dit budgettaire kader zou men ook naar een structurele reconversie naar RVT moeten streven. Dit is, zeker op korte termijn, niet zo makkelijk, gelet op de ongelijke ontwikkeling van structuren voor ouderen. Voor een RVT-erkenning moet men 25 zwaar zorgafhankelijke ouderen huisvesten, een norm waaraan zeker niet alle instellingen voldoen. Nu al moet de kloof tussen B-en C-forfaits geleidelijk worden dichtgereden, zodat in 2005 alle forfaits in de rustoorden op RVT-

montant forfaitaire calculé sur la base du degré de dépendance des intéressés (« l'échelle Katz »). Le forfait MRS est supérieur de 50 francs environ au forfait en maison de repos. Dans certaines maisons de repos, moins de la moitié des pensionnaires se voient attribuer un lit MRS, alors que leur état requiert un personnel MRS.

La récupération du surcoût auprès des pensionnaires est-elle justifiée ? Le ministre est-il disposé à hisser au rang de ses priorités l'attribution de lits MRS sur la base des besoins réels en matière de soins ?

01.04 **Frank Vandenbroucke** , ministre: Les maisons de repos (MRPA) accusaient un déficit de plus d'un milliard, cependant que les maisons de repos et de soins (MRS) enregistraient un surplus de 800 à 900 millions. La somme de ces deux montants a permis de réduire sensiblement le déficit au niveau des MRPA. Sans cela, l'évolution à la baisse des forfaits aurait été beaucoup plus importante. Il est logique que nous procédions à des corrections en cas de dépassement budgétaire.

Les forfaits INAMI accordés pour les soins de catégorie B et C ne sont en effet pas les mêmes en MRPA et en MRS.

Pour pouvoir offrir des soins de qualité adaptés à leurs résidents, les établissements doivent disposer d'un personnel en nombre suffisant.

Un plan pluriannuel a permis de convertir 25.000 lits MRPA en lits MRS à partir du 1er janvier 1998.

Le protocole d'accord du 9 juin 1997 prévoit une évaluation annuelle de l'évolution de tous les lits et places destinés aux personnes âgées dans les différentes structures.

En 2002, il subsistera encore un manque d'environ 21 000 lits MRS. Il convient de pallier au plus tôt cette inégalité en reconvertissant intégralement tous les forfaits B et C des MRPA en forfaits B ou C MRS.

Cela fait partie du plan pluriannuel pour les soins de santé du 1er mars. L'accord social fait lui aussi état de 7,7 milliards pour l'harmonisation des barèmes. Dans ce cadre budgétaire, on devrait également tendre vers une reconversion structurelle en MRS. Or, ce ne sera pas chose aisée, a fortiori à court terme, étant donné le développement inégal des différentes structures destinées aux personnes âgées. Pour obtenir un agrément MRS, un établissement doit héberger 25 personnes âgées très dépendantes. Or, tous les établissements ne satisfont certainement pas à cette norme. Il importe

niveau zullen zijn gebracht.

01.05 Luc Goutry (CVP): Dit is een interessant antwoord. We zullen blijkbaar in de goede richting evolueren. Ik besef dat de minister niet anders kan doen dan hij heeft gedaan: als het budget op is, moet er worden gerecupereerd. Het is echter niet aanvaardbaar dat de 6 procent besparingen zo zwaar wegen op de instellingen die slechts voor een deel RVT-bedden hebben, maar wel veel zorgbehoevende bejaarden. Dit probleem kan niet meteen worden opgelost, het engagement is belangrijk.

In het protocol was voorzien in een moratorium. Dit werd alleen in Vlaanderen volledig toegepast. Het bestaat echter nog steeds. Een moratorium van drie jaar is misplaatst.

01.06 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Indien de meerkost van de patiënten die een RVT-bed vereisen en die toch in een rustoord verblijven, niet aan de patiënten zelf wordt doorgerekend, dan vrees ik dat dit ten koste zal gaan van het personeel.

Het incident is gesloten.

02 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de letsels ingevolge repetitieve arbeid" (nr 2407)

02.01 Luc Goutry (CVP): Het toenemend aantal gevallen van tendinitis baart zorgen. De stijging is vooral te wijten aan snel repetitief uitgevoerde bewegingen op het werk. Deze RSI-aandoening (*Repetitive Strain Injuries*) wordt niet erkend als beroepsziekte. De patiënt kan wel een aanvraag indienen via het zogenaamd open systeem, maar dan moet men een causaal verband kunnen aantonen tussen werk en aandoening, wat nooit voor 100 procent wordt aanvaard.

Moet de lijst van beroepsziekten niet dringend worden geactualiseerd? Kan het RSI-syndroom daar worden ondergebracht?

02.02 Minister Frank Vandenbroucke : Op korte termijn wens ik de lijst van beroepsziekten te actualiseren. De Europese evolutie biedt een goed aanknopingspunt. Het beleid inzake

d'ores et déjà de combler graduellement le fossé entre les forfaits B et C, pour faire en sorte qu'en 2005, tous les forfaits dans les maisons de repos se situent au niveau MRS.

01.05 Luc Goutry (CVP): Cette réponse est intéressante. Il semble que nous évoluions dans la bonne direction. Je suis bien conscient que le ministre n'avait pas d'autres solutions: lorsque le budget est épuisé, des récupérations sont nécessaires. Mais il est inacceptable que les économies de 6% pèsent d'un tel poids sur les établissements qui disposent de lits MRS mais hébergent de nombreuses personnes âgées nécessitant des soins. Ce problème ne peut pas être résolu instantanément. L'engagement est essentiel.

Le protocole prévoyait un moratoire. Seule la Flandre l'a appliqué intégralement. Ce moratoire est toujours en vigueur. Un moratoire de trois ans est malvenu.

01.06 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Si le surcoût entraîné par les patients qui exigent un lit MRS tout en séjournant dans une maison de repos n'est pas répercuté sur les patients eux-mêmes, je crains que le personnel en fasse les frais.

L'incident est clos.

02 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les blessures encourues suite au travail répétitif" (n° 2407)

02.01 Luc Goutry (CVP): Le nombre croissant de cas de tendinites suscite l'inquiétude. Cet accroissement est principalement dû à des mouvements rapides répétitifs au travail. Cette affection RSI (*Repetitive Strain Injuries*) n'est pas reconnue comme maladie professionnelle. Le patient peut certes introduire une demande d'intervention par le biais du système dit ouvert, mais il faut alors pouvoir établir l'existence d'un lien de cause à effet entre le travail et l'affection, ce qui n'est jamais accepté à 100 pour cent.

Ne convient-il pas d'actualiser sans attendre la liste des maladies professionnelles ? Le syndrome RSI y figurera-t-il ?

02.02 Frank Vandenbroucke , ministre: Je souhaite actualiser la liste des maladies professionnelles à court terme. L'évolution européenne constitue à cet effet un point de départ

schadeloosstelling moet aansluiten bij een actief tewerkstellingsbeleid.

Repetitive Strain Injuries (RSI) is een verzamelnaam voor een heterogene groep spier-, pees- en zenuwklachten ter hoogte van de hand, pols, elleboog, schouder en nek. Een aantal aandoeningen is goed aflijnbaar en kan worden erkend.

Tendinitis wordt nu alleen bij schouwspelartiesten erkend. Omdat het ook bij andere beroepen voorkomt, heeft de Technische Raad van het Fonds voor beroepsziekten een werkgroep belast met de aanpassing van de lijst en van de criteria. Dat rapport wordt binnenkort verwacht.

02.03 Luc Goutry (CVP): Het verheugt me dat de minister aandacht heeft voor het probleem. We wachten vol ongeduld op het advies van de Technische Raad. Daarna moet zo snel mogelijk advies worden ingewonnen inzake medische screening en schadeloosstelling.

Het incident is gesloten.

03 Mondelinge vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de budgettering in de klinische biologie en de ristöorno's"(nr 2432)

03.01 Maggie De Block (VLD): Budgetoverschrijdingen werden in het verleden gerecupereerd via een ristöornosysteem. Het enveloppesysteem in combinatie met de ristöornowetgeving is een mislukking gebleken. Door de aansprakelijkheid bij de voorschrijvende artsen te leggen, werd het budget controleerbaar.

Artikel 32 van de laatste programmawet voert een nieuw beheersinstrument in. Een grotere forfaitisering maakt een efficiëntere recuperatie van overschrijdingen mogelijk. Alleen de laboratoria die voor de overschrijding verantwoordelijk zijn, zullen daarmee worden geconfronteerd. De invoering van het 75 procent-forfait trad pas in werking op 1 mei 2000. Er gelden momenteel dus twee systemen.

Hoe wil de minister beide systemen toepassen voor het jaar 2000? Heeft het ristöornosysteem nu nog zin?

03.02 Minister Frank Vandenbroucke : Zeggen dat het enveloppesysteem in combinatie met de ristöornowetgeving een mislukking is geweest, is voorbarig. Geen enkele rechtsinstantie heeft de

approprié. La politique d'indemnisation doit s'inscrire dans une politique d'emploi active.

La dénomination de Repetitive Strain Injuries (RSI) recouvre un ensemble hétérogène de douleurs musculaires, de tendinites et de névralgies au niveau de la main, du poignet, du coude, de l'épaule et de la nuque. Certaines affections sont faciles à définir et peuvent donc être reconnues. La tendinite n'est actuellement reconnue que chez les artistes du spectacle. Comme cette affection touche également d'autres professions, le Conseil technique du Fonds des maladies professionnelles a chargé un groupe de travail d'adapter les listes de critères. Le rapport de ce groupe est attendu prochainement.

02.03 Luc Goutry (CVP): Je me réjouis de ce que le ministre se préoccupe du problème. Nous attendons avec impatience l'avis du Conseil technique. Il faudra ensuite recueillir le plus rapidement possible les avis relatifs au suivi médical et aux indemnisations.

L'incident est clos.

03 Question orale de Mme Maggie De Block au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la fixation du budget en biologie clinique et les ristöournes" (n° 2432)

03.01 Maggie De Block (VLD): Par le passé, les dépassements du budget ont toujours été récupérés par le biais d'un système de ristöournes. Or, le système des enveloppes, combiné avec la législation relative aux ristöournes, est un échec. En responsabilisant les médecins, on a fait en sorte que le budget puisse être contrôlé.

L'article 32 de la dernière loi-programme a instauré un nouvel instrument de gestion. Une forfaitisation accrue devra permettre de mieux compenser les dépassements. Seuls les laboratoires responsables des dépassements seront confrontés à cette réalité. L'introduction du forfait à 75% n'est devenue effective que le 1er mai 2000. A l'heure actuelle, deux régimes coexistent donc.

Le ministre est-il disposé à appliquer les deux régimes en 2000 ? Le système des ristöournes est-il encore utile ?

03.02 Frank Vandenbroucke , ministre: Il est prématuré d'affirmer que le système des enveloppes, en combinaison avec les ristöournes, soit un échec. Sur le fond, aucune juridiction n'a

bepalingen ten gronde afgewezen. Dit blijkt uit de twee arresten van het Arbitragehof (5/94 en 84/93), het afwijzen van de verzoeken tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluiten door de Raad van State en het ongegrond verklaren dor sommige rechtbanken van vorderingen van laboratoria tegen Riziv-voorschottenfacturen. Over de definitieve facturen is tot nog toe geen vonnis ten gronde geveld.

Door het recuperatiesysteem kon 5,7 miljard frank worden gerecupereerd op een totaal bedrag van 7,3 miljard frank dat als overschrijding werd vastgelegd voor de periode van 1989 tot 1992. Een economische mislukking is het dus evenmin, tenzij men daarmee bedoelt dat het aantal laboratoria voor klinische biologie is afgenomen. Het overaanbod aan laboratoria zette sommige laboratoria er precies toe aan het voorschrijfgedrag van geneesheren te beïnvloeden.

De drastische vermindering van het aantal laboratoria heeft voor een schaalvergroting gezorgd en zo tot de leefbaarheid van de overgebleven laboratoria en tot de vermindering van de druk op de voorschrijvers.

De beheersbaarheid van de uitgaven sinds 1993 was niet in de eerste plaats een gevolg van een invoering van een eventuele aansprakelijkheid van de voorschrijvende geneesheren. De wettelijke basis daarvoor werd immers gedeeltelijk verbroken door het Arbitragehof, waardoor de aansprakelijkheid nooit in praktijk werd gebracht.

De beheersing van de uitgaven was vooral het gevolg van de tariefreductie die op het einde van 1992 werd ingevoerd. Daardoor werd het honorarium per akte met 42,5 procent verminderd en werd dit slechts gedeeltelijk gecompenseerd door de invoering van een forfaitair bedrag per voorschrift. Deze grotere forfaitisering houdt geen recuperatiesysteem in. Het zal er wel voor zorgen dat de vastgestelde enveloppe beter wordt gerespecteerd. De overschrijdingen worden dus niet gerecupereerd, maar worden beter voorkomen.

Het systeem speelt in beide richtingen en corrigeert een eventuele overschrijding van de enveloppe van het verleden. Het is perfect mogelijk dat beide systemen naast elkaar blijven bestaan. Wanneer immers artikel 32 van de wet van 12 augustus 2000 wordt toegepast, wordt het ristornosysteem niet toegepast.

Artikel 32 zal op een lineaire manier het niveau van de voorschriftforfaits beïnvloeden, waardoor alle

rejeté les dispositions. C'est ce qu'on retiendra de deux arrêts de la Cour d'Arbitrage (5/94 et 84/93), du rejet des recours en annulation d'arrêtés d'exécution par le Conseil d'Etat et de la déclaration d'irrecevabilité par certains tribunaux d'actions intentées par des laboratoires contre des factures d'avances de l'INAMI. Aucun jugement quant au fond n'a jusqu'à présent été rendu à propos des factures définitives.

Le système permet de récupérer 5,7 milliards de francs sur un montant total de 7,3 milliards, soit le montant des dépassements fixé pour la période 1989-1992. Le système n'est pas non plus un échec sur le plan économique, à moins que vous ne songiez à la diminution du nombre de laboratoires de biologie clinique. Or, c'était précisément la pléthore de laboratoires qui poussait certains d'entre eux à influencer sur le comportement des médecins prescripteurs.

La réduction sensible du nombre de laboratoires s'est traduite par un accroissement d'échelle, qui permet de sauvegarder la viabilité des laboratoires restants et d'alléger la pression que subissent les prescripteurs.

La maîtrise des dépenses depuis 1993 ne résultait pas en premier lieu d'une éventuelle responsabilisation des médecins prescripteurs. La Cour d'Arbitrage en a en effet partiellement remis en cause le fondement légal, empêchant ainsi la mise en œuvre du principe de la responsabilisation.

La maîtrise des dépenses a résulté essentiellement de la réduction tarifaire instaurée fin 1992. Conséquence : les honoraires par acte ont été diminués de 42,5 % et cette baisse n'a été compensée que partiellement par l'introduction d'un forfait par prescription. Le fait qu'on ait commencé à travailler davantage sur la base de forfaits n'implique pas l'existence d'un système de récupération, mais l'enveloppe telle qu'elle a été fixée sera mieux respectée. Les dépassements ne seront donc pas récupérés, mais ils feront l'objet d'une prévention accrue.

Ce système fonctionne dans les deux sens et contribuera à rectifier un éventuel dépassement de l'enveloppe du passé. Il est tout à fait possible que les deux systèmes continuent de coexister. En effet, si l'article 32 de la loi du 12 août 2000 est appliqué, le système de ristournes ne le sera pas.

L'article 32 influera linéairement sur le niveau des forfaits fixés en matière de prescriptions de telle sorte que tous les laboratoires contribueront dans

laboratoria op dezelfde manier tot de beheersing van de uitgaven zullen bijdragen. In het bestaande ristornosysteem wordt de overschrijding in grotere mate gerecupereerd bij die laboratoria van wie het aandeel in het totale bedrag tijdens de laatste jaren is toegenomen.

03.03 Maggie De Block (VLD): De minister beroept zich nogal lichtzinnig op tien jaar rechtspraak. We beschikken echter nog niet over vonnissen ten gronde. Dat getalm kan voor een aantal laboratoria al fataal zijn geweest. Ik wijs er ook op dat men de laboratoria niet te snel met de vinger mag wijzen: zij moeten uitvoeren wat de artsen voorschrijven.

Het nieuwe systeem kan inderdaad een aantal eventuele faillissementen voorkomen, samen met de door de minister aangehaalde schaalvergroting. Daarenboven zou het besparend moeten werken.

Het incident is gesloten.

04 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het sociaal statuut van de podiumkunstenaar" (nr 2462)

04.01 Luc Goutry (CVP): Op het einde van de vorige regeerperiode was een haalbaar voorstel uitgewerkt voor het dossier inzake de aanpassingen aan het sociaal statuut van de podiumkunstenaars. Nadien heb ik daarover niets meer vernomen. De minister kondigde aan dat hij de resultaten van een studieopdracht zou afwachten. De inhoud daarvan is sinds april bekend. De trend ervan helpt ons weinig vooruit. Wat is de precieze stand van zaken? Hoe zal het dossier worden aangepakt? Zowel vanuit politieke hoek als vanuit de sector werden al zeer constructieve voorstellen gedaan. Wanneer zal ook de regering een tandje bijsteken?

04.02 Minister Frank Vandenbroucke : Dat het voorstel van de toenmalige parlementaire subcommissie haalbaar was, is een eufemisme. De onderwerping aan de stelsels, het toepassingsgebied van het statuut en de financieringswijze van het statuut werden niet opgelost door die commissie. Ik ben het er wel mee eens dat ook het rapport van de interuniversitaire onderzoeksequipe geen duidelijke piste naar voren schuift. De bal ligt terug in het kamp van de politiek. Aan een interkabinettenwerkgroep is gevraagd om op korte termijn een haalbaar en praktisch

une proportion identique à la maîtrise des dépenses. Dans l'actuel système de ristournes, tout dépassement est récupéré dans une mesure plus importante auprès des laboratoires dont la part dans le montant total s'est accrue au cours de ces dernières années.

03.03 Maggie De Block (VLD): Le ministre invoque une jurisprudence de dix années avec une certaine désinvolture. Or, il n'y a pas encore eu de jugements sur le fond. Ces tergiversations ont déjà peut-être été fatales à une série de laboratoires. Je tiens également à souligner qu'il faut se garder de montrer trop hâtivement les laboratoires du doigt car ils doivent exécuter ce que les médecins prescrivent.

Combiné à l'accroissement d'échelle évoqué par le ministre, le nouveau système est effectivement de nature à prévenir un certain nombre de faillites. De plus, il devrait permettre de réaliser des économies.

L'incident est clos.

04 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le statut social des artistes de spectacle" (n°2462)

04.01 Luc Goutry (CVP): A la fin de la législature précédente, une proposition réaliste avait été élaborée en ce qui concerne le dossier relatif aux adaptations du statut social des artistes de spectacle. Par la suite, je n'en ai plus entendu parler. Le ministre a indiqué qu'il attendrait de connaître les résultats d'une étude qu'il a commandée et dont la teneur a été rendue publique en avril dernier. La tendance qui y est esquissée ne nous avance guère. Où en est ce dossier ? Comment sera-t-il traité ?

Le monde politique et le secteur concerné ont déjà élaboré des propositions très constructives. Quand le gouvernement passera-t-il également à la vitesse supérieure ?

04.02 Frank Vandenbroucke , ministre: Dire que la proposition de la sous-commission parlementaire de l'époque était réalisable est un euphémisme. Cette commission n'a pas résolu les questions de la soumission aux régimes, du champ d'application du statut et du mode de financement de celui-ci. J'admets que le rapport de l'équipe de recherche inter-universitaire ne propose aucune piste précise. La balle est à nouveau dans le camp du politique..

Un groupe de travail intercabinets a été chargé de formuler à bref délai une proposition réaliste et

hanteerbaar voorstel uit te werken. Aan de onderzoekers werd een aantal technische verduidelijkingen gevraagd. Daarop werd intussen geantwoord.

De politieke standpunten over deze problematiek lopen sterk uiteen. Mijn bekommernis is dat er op korte termijn een sociale bescherming komt voor de kunstenaars. Daarvoor wens ik mijn verantwoordelijkheid op te nemen. Ik zal een voorstel voorleggen aan de interkabinettenwerkgroep, dat op korte termijn kan worden verwezenlijkt. Ik licht nu de krachtlijnen ervan toe. De sociologische en economische omstandigheden waarin kunstenaars hun beroep uitoefenen moeten bepalend zijn voor hun sociaal stelsel. De oorspronkelijke bedoeling van art. 3, 2° van het KB van 28 november 1968 moet worden hersteld. Een werkgever moet dus worden belast met het verrichten van de aangiften en met het afhouden en betalen van de bijdragen. Onder bepaalde omstandigheden kan een aantal kunstenaars als zelfstandige worden beschouwd.

De aanduiding van de 'sociale-zekerheidswerkgever' doet geen probleem rijzen voor de kunstenaars die verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst. Voor kunstenaars die hun activiteiten verrichten in het kader van een structuur en die zelf geen mandataris of bestuurder zijn van deze vennootschap, geldt die structuur als werkgever. Voor *free lance* artiesten zouden specifieke interimkantoren voor uitvoerende artiesten kunnen worden erkend. Het bestaan van één aanwijsbare werkgever en van een arbeidsovereenkomst biedt ook een aantal voordelen inzake de uitvoering in de onderscheiden sociale-zekerheidstakken. Een aanpassing van de wetgeving betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers kan een solide wettelijke basis bieden.

Er zullen duidelijk instanties worden aangeduid die de administratieve verplichtingen die gepaard gaan met het werkgeverschap, overnemen van de organisatoren. Het wordt mogelijk om op een eenvoudige manier de arbeidsprestaties aan te geven, het loon te vermelden en de sociale bijdragen te betalen.

Het sociaal statuut voor kunstenaars heeft maar kans op slagen indien er geen belangrijke meerkost mee gepaard gaat. Veel uitvoerende kunstenaars komen niet in aanmerking voor de bestaande structurele vermindering van de sociale zekerheidsbijdragen omdat ze niet voldoen aan de vereiste inzake de minimale arbeidsduur. Ik wil de structurele lastenvermindering voor alle

pratique. Certaines précisions techniques ont été demandées aux scientifiques et cette demande a entre-temps reçu une réponse.

Les points de vue politiques sur la question sont très divergents. Mon souci est d'offrir à court terme une protection sociale aux artistes. J'entends prendre mes responsabilités à cet effet. Je soumettrai au groupe de travail intercabinets une proposition susceptible d'être mise en œuvre rapidement et dont je vais vous présenter les lignes directrices. Les conditions sociologiques et économiques dans lesquelles les artistes doivent exercer leur profession doivent déterminer leur régime social. L'objectif initial de l'article 3, 2° de l'arrêté ministériel du 28 novembre 1968 doit être réaffirmé. L'employeur doit donc faire la déclaration et retenir et verser les cotisations. A certaines conditions, des artistes peuvent être considérés comme des indépendants.

La désignation de l'employeur en regard de la sécurité sociale ne pose aucun problème pour les artistes qui sont liés par un contrat de travail. Pour ceux qui exercent leurs activités dans le cadre d'une structure et qui n'en sont pas mandataires ou administrateurs c'est cette structure qui fait office d'employeur. Pour les artistes *free-lance*, des agences d'interim spécifiques pourraient être reconnues. L'existence d'un employeur identifiable et d'un contrat de travail offre également certains avantages dans le cadre des différentes branches de la sécurité sociale. Une adaptation de la législation relative au travail temporaire, au travail intérimaire et à la mise à disposition de travailleurs peut constituer une base légale solide.

Des instances subrogées aux organisateurs en ce qui concerne les obligations administratives des employeurs seront clairement désignées. La déclaration des prestations, la mention du salaire et le paiement des cotisations sociales pourront être effectués selon des procédures simples.

La proposition relative au statut social des artistes ne pourra aboutir qu'à la condition qu'elle n'engendre pas de surcoût important. Bon nombre d'artistes exécutants ne peuvent prétendre à la réduction structurelle des cotisations sociales existante parce qu'ils ne satisfont pas à la condition relative à la durée de travail minimale. J'entends étendre l'application de la réduction structurelle des charges à l'ensemble des artistes en exonérant les cotisations sociales d'un montant forfaitaire.

kunstenaars toepasbaar maken door een forfaitair bedrag vrij te stellen van sociale bijdragen.

De scheppende kunstenaars zullen ressorteren onder het stelsel der zelfstandigen. Er moet onderzocht worden of er voor hen een specifieke bijdragevermindering mogelijk is. Een aantal reglementaire bepalingen in de onderscheiden takken van de sociale zekerheid moet worden aangepast in functie van het specifieke profiel van het artistieke beroep. De aanbevelingen van de onderzoeksequipe zullen zonder veel moeite kunnen worden overgenomen.

Ik zal dit voorstel voor bespreking voorleggen aan de interkabinettengroep.

Les artistes créateurs ressortiront au régime des travailleurs indépendants. Il convient d'examiner la possibilité d'instaurer une réduction de cotisation spécifique pour cette catégorie. Plusieurs dispositions dans les différentes branches de la sécurité sociale doivent être adaptées en fonction du profil spécifique de la profession artistique. Les recommandations du groupe de travail seront prises en compte sans aucun problème.

Je soumettrai cette proposition pour discussion au groupe de travail interministériel.

04.03 Luc Goutry (CVP): Ik heb het antwoord van de minister met vreugde beluisterd. De minister blijkt dus bereid tot een concrete oplossing. Ik had enkel vragen bij de invulling ervan. De voorstellen en krachtlijnen van de minister lijken me positief. Waarop wacht men voor de uitvoering ervan?

04.03 Luc Goutry (CVP): Je me félicite de la réponse que le ministre vient de me fournir. Il est donc toujours disposé à rechercher une solution concrète. Je m'interroge seulement sur sa mise en œuvre. Les propositions du ministre me semblent positives. Qu'attend-on pour les appliquer ? Les lignes directrices avancées par le ministre vont dans la bonne direction. Quand seront-elles suivies d'effets ?

04.04 Minister Frank Vandenbroucke : In april kwam het verslag van de professoren, voor de zomer werden enkele preciseringen gevraagd. Die hebben we gekregen. In september en oktober hadden we andere zorgen. We hebben geen tijd verloren, maar nu moet het inderdaad gebeuren.

04.04 Frank Vandenbroucke , ministre: Le rapport des professeurs a été publié aux mois d'avril et un certain nombre de précisions ont été demandées avant l'été. Au mois de septembre et d'octobre, nous avons d'autres préoccupations. Nous n'avons pas perdu de temps mais il est vrai que l'heure est venue de concrétiser ce dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "prostaatkankerscreening" (nr 2465)

05 Question orale de M. Luc Goutry au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le dépistage systématique du cancer de la prostate." (n° 2465)

05.01 Luc Goutry (CVP): De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kondigde onlangs nieuwe middelen aan voor borstkankerscreening voor vrouwen tussen 50 en 69 jaar. Dezelfde actie is nodig bij mannen voor het opsporen van prostaatkanker.

05.01 Luc Goutry (CVP): Les ministres des Affaires sociales et de la Santé publique ont récemment annoncé que des moyens supplémentaires seraient dégagés pour financer les examens de dépistage du cancer du sein chez les femmes de 50 à 69 ans. Chez les hommes, une mesure similaire s'impose pour le cancer de la prostate.

Wat gebeurt er op federaal vlak inzake de preventieve opsporing van prostaatkanker? Welke middelen staan ter beschikking? Kunnen extra middelen worden vrijgemaakt?

Quelles initiatives ont été prises au niveau fédéral en ce qui concerne le dépistage du cancer de la prostate ? Quels moyens sont prévus à cet effet ? Des moyens supplémentaires peuvent-ils être dégagés ?

05.02 Minister **Frank Vandenbroucke** : Op federaal vlak wordt geen preventieve opsporing van prostaatkanker georganiseerd. Men kan natuurlijk – in navolging van de borstkankerscreening – ook voor andere kwaadaardige aandoeningen een systematische opsporing organiseren. Voor prostaatkanker bestaat er nog geen informatie die bewijst dat screening een verschil kan maken qua overlevingskansen bij detectie, wat bij borstkankerscreening wel het geval is.

Men doet wel volop aan onderzoek over de beste manier om prostaatkanker op te sporen. Een mogelijkheid is het systematisch screenen van mannen boven een bepaalde leeftijd. Andere mogelijkheid is het gericht screenen van specifieke risicogroepen.

05.03 **Luc Goutry** (CVP): Ik begrijp het eerste deel van het antwoord niet zo goed. Al maanden verschijnen artikels over het belang van de vroegtijdige opsporing van prostaatkanker. Kan hieraan voor de toekomst niet worden gedacht?

Het incident is gesloten.

06 Regeling van de werkzaamheden

De **voorzitter**: Vraag nr. 2464 van de heer Eerdekens wordt ingetrokken.

07 Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de financiering van de op verschillende plaatsen gevestigde ziekenhuizen" (nr 2489)

07.01 **Bruno Van Grootenbrulle** (PS): Sinds enkele jaren moedigt de toeziende overheid fusies van op verschillende plaatsen gevestigde ziekenhuizen aan, maar er rijzen problemen met betrekking tot de financiering.

Eenzijds leggen de gewestelijke en federale toeziende overheden voor bepaalde diensten (spoedgevallen, operatiekwartier, intensive care, ...) per vestigingsplaats normen op. Anderzijds wordt in het kader van de financieringsregeling maar een basisbegroting toegekend aan één enkele dienst, en worden de gefuseerde eenheden als één enkel ziekenhuis beschouwd.

Deze onsamenvattende aanpak veroorzaakt financiële problemen voor de op verschillende

05.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Rien n'est prévu au niveau fédéral en matière de dépistage préventif du cancer de la prostate. Un dépistage – comme c'est le cas pour le cancer du sein – pourrait évidemment également être organisé pour les autres affectations malignes. S'il est établi que la détection précoce du cancer du sein permet d'accroître les chances de survie, ceci n'a pas encore été établi en ce qui concerne le cancer de la prostate.

Toutefois, des recherches sont actuellement menées pour déterminer quelle est la meilleure méthode de dépistage du cancer de la prostate. Une possibilité consiste à soumettre systématiquement à un examen médical tous les hommes au-delà d'un certain âge. Une autre formule consisterait à cibler des groupes à risques spécifiques.

05.03 **Luc Goutry** (CVP): Je n'ai pas bien compris la première partie de votre réponse. Depuis des mois, des articles mettent en évidence l'importance que revêt la détection précoce du cancer de la prostate. Ne pourriez-vous pas prendre certaines initiatives en la matière ?

L'incident est clos.

06 Ordre des travaux

Le **président**: La question n° 2469 de M. Eerdekens est retirée.

07 Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le financement des hopitaux multi sites" (n°2489)

07.01 **Bruno Van Grootenbrulle** (PS): Depuis quelques années, les fusions multisites ont été encouragées par les autorités de tutelle, mais leur financement pose problème.

D'une part, les normes d'application pour certains services – urgences, blocs opératoires, soins intensifs, ... - sont imposées par site par les autorités de tutelle régionale et fédérale. D'autre part, le mode de financement n'attribue un budget de base que pour un seul service, considérant l'entité fusionnée comme un seul hôpital.

Cette incohérence entraîne des difficultés financières pour ces hôpitaux multisites obligés de maintenir des normes d'encadrement minimales sur chaque site tout en n'étant financés que pour un seul de ces encadrements. Tôt ou tard, les entités fusionnées seront obligées de concentrer les

plaatsen gevestigde ziekenhuizen, die zich aan de ene kant aan minimale normen qua personeelsbezetting moeten houden voor elke vestigingsplaats, maar aan de andere kant slechts gefinancierd worden voor één enkele site. De fusieziekenhuizen zullen vroeg of laat verplicht worden de betrokken diensten op één enkele plaats te groeperen, met alle gevolgen van dien voor de patiënten. Kan er geen financieringswijze per vestigingsplaats worden uitgewerkt, teneinde een kwalitatief hoogstaande ziekenhuisverpleging te waarborgen ?

07.02 Minister **Frank Vandenbroucke** : Een ziekenhuisfusie is maar zinvol als ze gepaard gaat met een stroomlijning van de geneeskundige en logistieke activiteiten.

Een dergelijke rationalisering moet doordacht gebeuren, en wordt dan ook niet doorgevoerd in de eerste jaren na de fusie.

Daarom heb ik voor 2001 gezorgd voor een aanvullende financiering van de gefuseerde ziekenhuizen wier begroting tengevolge van de fusie ingekrompen is ten opzichte van de begroting vóór de fusie. Dit is echter een eenmalige maatregel.

Wat de spoedgevallen betreft, wordt er nagedacht over een nieuw beleid dat ertoe strekt het aanbod beter af te stemmen op de behoeften van de bevolking. Zo is het niet ondenkbaar dat binnen een fusieziekenhuis verscheidene spoedgevallenfuncties zouden worden erkend en gefinancierd als daarmee tegemoet gekomen wordt aan de noden van de bevolking. Dit is een netelige kwestie, maar ik denk wij tot aanvaardbare oplossingen zullen kunnen komen, ook al moeten daartoe bepaalde voorwaarden worden vervuld.

07.03 **Bruno Van Grootenbrulle** (PS):

Het incident is gesloten.

08 **Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het stimuleren van het gebruik van generische geneesmiddelen" (nr 2547)**

08.01 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Vorige week werd vanuit academische hoek de idee gelanceerd om voor geneesmiddelen, waarvan het patent vervallen is, artsen het werkzaam bestanddeel te laten voorschrijven in de plaats van de naam van een specialiteit of merk. Dit komt eigenlijk neer op een gedeeltelijk substitutierecht voor de apotheker.

services concernés sur un seul site, ce qui ne sera pas sans conséquence pour la population.

Afin de permettre le maintien de services hospitaliers de qualité, ne pourrait-on envisager leur financement sur chaque site ?

07.02 **Frank Vandenbroucke** , ministre: Une fusion d'hôpitaux n'a de sens que si elle s'accompagne d'une rationalisation des activités médicales et logistiques.

Cependant, une telle rationalisation ne s'improvise pas et n'intervient pas dans les premières années de la fusion. C'est pourquoi j'ai pris l'initiative d'assurer en 2001 un financement complémentaire pour les hôpitaux fusionnés pour lesquels la fixation du budget après fusion entraîne une perte par rapport au budget avant celle-ci. Cette mesure a cependant un caractère unique.

Par ailleurs, en ce qui concerne les services d'urgence, une nouvelle politique visant à mieux répartir l'offre en fonction des besoins de la population est à l'étude. Ainsi, il n'est pas impossible que, dans un hôpital fusionné, plusieurs fonctions d'urgence soient agréées et financées si cela répond à un besoin de protection de la population. Ce problème est délicat, mais je pense que nous pourrions aboutir à des solutions acceptables même si elles sont soumises à certaines conditions.

07.03 **Bruno Van Grootenbrulle** (PS):

L'incident est clos.

08 **Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la stimulation de l'utilisation des médicaments génériques" (n° 2547)**

08.01 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): La semaine dernière, certains représentants des milieux universitaires ont imaginé, pour les médicaments dont le brevet est périmé, d'encourager les médecins à prescrire le composant actif plutôt qu'une spécialité ou une marque. En fait, cela revient à attribuer un droit partiel de substitution aux pharmaciens.

Zal de regering met de artsen over deze denkpiste overleggen?

08.02 Minister **Frank Vandenbroucke** : We kiezen voor referentieprijzen voor identieke moleculen voor de vaststelling van de terugbetalingstarieven. Dat maakt een zekere competitie mogelijk. De arts wordt er toe aangezet het goedkopere product te kiezen. De patiënten moeten dan wel goed geïnformeerd zijn.

Artsen en apothekers zouden lokaal overleg kunnen plegen inzake de stockeringsproblemen.

De arts zou ook op stofnaam kunnen voorschrijven als hij dit wenst. De problemen van de bio-equivalentie houden verband met de beweging op de markt. Ik denk dat wij nu een beslissende stoot zullen geven aan de ontwikkeling van generische geneesmiddelen.

08.03 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Dit antwoord stemt me hoopvol: de minister zet een stap in de goede richting. Belangrijk is dat men de inbreng van de apothekers duidelijk aflijnt en dat de samenwerking tussen artsen en apothekers zo optimaal mogelijk verloopt.

08.04 Minister **Frank Vandenbroucke** :

08.05 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

Het incident is gesloten.

09 **Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag" (nr 2562)**

09.01 **Greta D'Hondt** (CVP): In mei jongstleden stelde ik vragen aan de minister van Sociale Zaken en van Justitie over de uitvoeringsbesluiten van de wet van 24 maart 2000 in verband met het loonbeslag.

Volgens de minister van Justitie zou het KB tegen einde mei naar de Raad van State zijn gegaan. Ook de minister van Sociale Zaken streefde daarnaar. Er blijken nog een aantal vragen te bestaan rond de indexering en de invloed van de kinderen ten laste.

In feite zou het KB voor 15 december moeten gepubliceerd zijn om in werking te kunnen treden voor 1 januari 2001.

Wanneer zal het KB worden gepubliceerd?

Le gouvernement compte-t-il se concerter avec les médecins au sujet de cette piste de réflexion ?

08.02 **Frank Vandenbroucke** , ministre: Pour déterminer les tarifs des remboursements, nous nous fondons sur des prix de référence pour des molécules identiques. Cela permet une certaine concurrence. Le médecin est encouragé à choisir le produit le moins cher. Les patients doivent certes être bien informés.

Les médecins et les pharmaciens pourraient se concerter à l'échelon local sur les problèmes de stockage.

Le médecin pourrait également, s'il le souhaite, indiquer sur la prescription le nom de la substance.

Les problèmes de la bio-équivalence sont liés au mouvement observé sur le marché. Je pense que nous allons donner une impulsion décisive au développement des médicaments génériques.

08.03 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Cette réponse me redonne espoir : le ministre fait un pas dans la bonne direction. L'apport des pharmaciens doit être défini avec précision et la collaboration entre les médecins et les pharmaciens doit être optimale.

08.04 **Frank Vandenbroucke** , ministre:

08.05 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

L'incident est clos.

09 **Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'adaptation du montant non cessible ou non saisissable de la rémunération" (n° 2562)**

09.01 **Greta D'Hondt** (CVP): Au mois de mai dernier, j'ai interrogé les ministres des Affaires sociales et de la Justice sur les arrêtés d'exécution relatifs à la loi du 24 mars 2000 sur la saisie des rémunérations. Selon le ministre de la Justice, l'arrêté royal aurait dû être soumis au Conseil d'Etat avant la fin du mois de mai. Le ministre des Affaires sociales s'était également fixé cet objectif. Il subsiste encore des questions à propos de l'indexation et de l'impact des enfants à charge.

Pour entrer en vigueur avant le 1er janvier 2000, l'arrêté royal devrait en fait être publié avant le 15 décembre.

Quand le sera-t-il ?

09.02 Minister **Frank Vandenbroucke** : De wetgeving op het beslag op uitkeringen en lonen werd gewijzigd in die zin dat het gewaarborgd minimum voortaan wordt verhoogd met 2.000 frank per kind ten laste. De wetgever liet het aan de minister over om te bepalen wat 'kind ten laste' is. Die taak kwam bij de minister van Sociale Zaken terecht. Daarnaast is nog een uitvoeringsbesluit nodig dat de indexering van de vermelde bedragen regelt. Dit moet worden voorbereid door de minister van Justitie.

De minister van Justitie deelt mee dat de Raad van State in een advies het besluit tot wijziging van het KB van 7 december 1999 tot uitvoering van artikel 1409, §2, van het Gerechtelijk Wetboek voorbarig vindt. Dit artikel bepaalt dat de Koning elk jaar de bedragen aanpast vermeld in artikel 1409 §1 en §1 bis. Bij gebrek aan een overgangsbepaling in de wet van 24 maart 2000 moet artikel 1409 §2 vijfde lid van het Gerechtelijk Wetboek worden toegepast. Dit artikel bepaalt dat de aangepaste bedragen binnen de eerste vijftien dagen van de maand december van elk jaar worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en van kracht worden op 1 januari. Het KB mag dus maar worden genomen en bekendgemaakt in december 2000. Teneinde het publiek hier toch al van op de hoogte te brengen, werd een bericht gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 2000.

Wat de notie 'kind ten laste' betreft, konden we kiezen tussen twee basisopties. Een eerste optie is een open definitie, wat in praktijk niet zo eenvoudig is. De schuldenaar moet dan in elk geval kunnen bewijzen dat er kinderen zijn die aan de definitie beantwoorden. Voor de schuldeiser is dit niet zo interessant, omdat het beslag vertraagd wordt, voor de schuldenaar maakt de nood tot procederen het verslag alleen maar duurder. De schuldenaar zou ook tegenover een derde kunnen komen te staan, met name de derde beslagene, de werkgever.

Het gaat overigens vaak om mensen in een zwakke positie die niet adequaat kunnen opkomen voor hun rechten.

Een tweede mogelijkheid is werken met indicaties en vermoedens. Die moeten komen uit snel consulteerbare en niet betwistbare gegevensbestanden. Het probleem is dat de gegevensbestanden op dit ogenblik niet geschikt zijn voor dit soort consultaties. Het Rijksregister (RR) is niet toegankelijk voor werkgevers, die de derde beslagene kunnen zijn. Kinderen staan er ingeschreven bij de referentiepersoon. Bij het nummer van de partner wordt echter niet naar de kinderen verwezen. Voor samenwonenden is er helemaal geen informatie. Ook in geval van co-

09.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: La législation relative à la saisie des allocations et des salaires a été modifiée de manière telle que le minimum garanti sera désormais majoré de 2 000 francs par enfant à charge. Le législateur a laissé au ministre des Affaires sociales le soin de définir la notion d'enfant à charge. En outre, il convient de prendre un arrêté d'exécution régissant l'indexation des montants mentionnés. Cet aspect doit être réglé par le ministre de la Justice.

Or, celui-ci fait savoir que dans un avis, le Conseil d'Etat a jugé prématuré l'arrêté modifiant l'arrêté royal du 7 décembre 1999 exécutant l'article 1409, § 2, du Code Judiciaire. Cet article prévoit que le Roi adapte chaque année les montants mentionnés à l'article 1409, §§ 1er et 1er bis. A défaut de disposition transitoire dans la loi du 24 mars 2000, il y a lieu d'appliquer l'article 1409, § 2, cinquième alinéa, du Code Judiciaire qui prévoit que les montants adaptés doivent être publiés annuellement au Moniteur belge au cours des quinze premiers jours du mois de décembre, pour entrer en vigueur le 1er janvier. L'arrêté royal ne peut donc être pris et promulgué qu'en décembre 2000. Afin que le public en soit d'ores et déjà informé, un avis a été publié au Moniteur belge du 20 octobre 2000.

En ce qui concerne la notion d'enfant à charge, nous avons dû choisir entre deux options de base. La première était une définition dépourvue d'un champ sémantique précis, ce qui est une gageure dans la pratique. Une telle définition impose que le débiteur doit pouvoir prouver qu'il a des enfants répondant à cette définition. Pour le créancier, ce n'est pas intéressant parce que la saisie s'en trouve retardée. Et pour le débiteur, la nécessité de s'engager dans une procédure ne fait que l'endetter davantage encore. Le débiteur pourrait également être confronté à un tiers, à savoir les tiers-saisis, l'employeur.

Par ailleurs, il s'agit souvent de personnes qui, en raison de la précarité de leur situation, ne sont pas en mesure de défendre convenablement leurs droits.

La référence à des indications et à des présomptions, aisément déductibles de banques de données fiables pouvant être consultées rapidement, constitue une seconde possibilité. Il n'existe toutefois pas actuellement de banques de données se prêtant à une telle forme de consultation. Le registre national n'est pas accessible à l'employeur, qui peut être le tiers saisi. Les enfants sont inscrits au nom de la personne de référence. Les enfants ne sont pas mentionnés

ouderschap of echtscheiding zijn de gegevens onvolledig. Alternatieven, zoals werken met gegevens van de fiscus of van de RKW zijn ondeugdelijk. De gegevens van de fiscus kunnen niet worden geraadpleegd en zijn twee jaar oud. De RKW heeft enkel gegevens over de werknemers en koppelt de kinderen hooguit aan één persoon, terwijl de wet stelde dat beide ouders in aanmerking moeten kunnen komen voor de verhoging met 2.000 frank per kind ten laste.

De werkgroep ziet drie mogelijkheden als oplossing: de ongewijzigde uitvoering van het voorstel van het College; de niet-uitvoering van artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek; het zoeken van een tussenoplossing. Optie 1 kan niet worden overwogen. Optie 2 mag niet worden uitgesloten als voor het voorstel van het College geen alternatief kan worden gevonden. Optie 3 werkt met automatische bestanden, maar laat correcties door de belanghebbenden toe.

Optie 3 zal onvermijdelijk een aantal gebreken hebben: de automatische registers kunnen voordelen toestaan aan mensen die volgens de geest van de wet daarvoor niet in aanmerking komen. Anderen, die wel in aanmerking komen, zullen niet meteen gedetecteerd worden. Vooral mensen die het kwetsbaarst zijn, kunnen vaak moeilijk via automatische bestanden opgespoord worden. Men moet nagaan onder welke voorwaarden de gegevens van de RKW consulteerbaar kunnen worden gemaakt. Andere moeilijkheid bij optie 3 is dat meerdere schuldenaars de verhoging zullen kunnen vragen voor hetzelfde kind.

De wet zorgt voor ernstige uitvoeringsproblemen, tenminste als men binnen de grenzen van de bedoeling van de wetgever wil blijven. Dat probleem moet door de betrokkenen worden opgelost.

09.03 Greta D'Hondt (CVP): Ook het antwoord is ingewikkeld.

De indexering kent normale regels, die bekend waren toen het ontwerp werd besproken. Ik herinner mij nog de hele discussie. Toen bleek uitleg geven niet zo eenvoudig en zag minister Verwilghen geen problemen.

Voor de definitie "kind ten laste" heb ik alle problemen beluisterd, maar geen oplossing gehoord, tenzij dan dat wij het werk beter zouden overdoen. Had de administratie niet kunnen waarschuwen bij de opstelling van het ontwerp? Ik

sous le numéro du partenaire,. Aucune précision n'est apportée en ce qui concerne les cohabitants. En cas de coparenté ou de divorce, les données sont également incomplètes.

D'autres formules, telles que la collecte de renseignements auprès du fisc ou de l'ONAFTS, seraient difficiles à mettre en œuvre. Les données fiscales ne peuvent être consultées et datent de deux ans. Quant à l'ONAFTS, il ne dispose que d'informations relatives aux travailleurs et n'établit de relation qu'avec une seule personne, alors que la loi précise que les deux parents doivent pouvoir être pris en compte pour la majoration de 2000 francs par enfant à charge.

Le groupe de travail distingue trois possibilités de solution : la mise en œuvre, sans délai, de la proposition du collège ; la non-application de l'article 1409 du Code judiciaire ; la recherche de solutions intermédiaires. Si la première option n'est pas envisageable, la deuxième ne peut être exclue si aucune alternative à la solution préconisée par le collège ne peut être trouvée. Quant à la troisième, elle se fonde sur des fichiers automatiques, tout en prévoyant la possibilité, pour les intéressés, d'apporter des corrections

L'option 3 entraînera inévitablement certaines erreurs : les registres automatiques peuvent accorder des avantages à des personnes qui, selon l'esprit de la loi, ne peuvent y prétendre. D'autres personnes pouvant y prétendre ne seront pas détectées immédiatement. La solution intermédiaire n'est cependant pas facile. Les personnes les plus vulnérables, surtout, sont difficilement identifiables par le biais de fichiers automatiques. Il faut vérifier à quelles conditions les données de l'ONSS peuvent être consultées. Une autre complication qui pourrait résulter de l'option 3 est que plusieurs débiteurs pourront réclamer la majoration pour un même enfant.

La mise en œuvre de la loi pose de sérieux problèmes, du moins si l'on veut s'en tenir aux intentions du législateur. Ce problème doit être résolu par les intéressés.

09.03 Greta D'Hondt (CVP): Votre réponse est également complexe.

L'indexation est soumise à des règles normales qui étaient connues au moment de l'examen du projet. Je me souviens parfaitement du débat. A l'époque, il n'avait pas été facile de fournir des explications et le ministre Verwilghen n'avait décelé aucun problème particulier.

Pour ce qui est de la définition de « l'enfant à charge », j'ai bien écouté l'énumération des problèmes mais je n'ai entendu proposer aucune solution, si ce n'est qu'il serait préférable de recommencer le travail. L'administration n'aurait-

verkiest de tussenoplossing, de gegevens van de RKW en de correcties boven het ontbreken van een oplossing.

De administratie zou ook voorstellen moeten doen als we haar bij een werkgroep betrekken. We moeten op korte termijn tot een werkzame oplossing komen. Het indexcijfer moet voor 15 december gepubliceerd zijn. Volgens de wet gebruiken we het indexcijfer van mei, niet dat van november. Moet er ook op dat vlak geen wetgevend werk worden verricht?

09.04 Minister **Frank Vandenbroucke** :

09.05 Minister **Frank Vandenbroucke** : Over dat laatste kan ik mij niet uitspreken. Dat is de taak van het Parlement.

Het staat alleszins vast dat men voorlopig geen oplossing kan vinden die geest en letter van de wet respecteert. Vandaar mijn oproep om samen te werken om een degelijke oplossing uit te werken.

Ik kan er tussen haakjes vandaag op wijzen dat ons heel wat wetgevend werk te wachten staat tijdens de volgende maanden.

De **voorzitter**: Dat beseft ik maar al te goed. Het dossier waarnaar de minister verwijst moet zo snel mogelijk worden aangepakt. Een aantal zaken zou nog vóór Kerstmis moeten worden behandeld.

09.06 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

09.07 Minister **Frank Vandenbroucke** :

09.08 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

09.09 Minister **Frank Vandenbroucke** :

09.10 **Greta D'Hondt** (CVP): Hier moet een bestaande wet worden uitgevoerd. Dat kunnen we niet op de lange baan schuiven.

09.11 Minister **Frank Vandenbroucke** : Als er eensgezindheid bestaat in de commissie, dan kan men nog altijd de wettelijke basis wat aanpassen in de sociale programmawet. Ik zal de opmerkingen van mevrouw D'Hondt meedelen aan de minister van Justitie.

De **voorzitter**: We moeten dus tot een uitvoerbare

elle pas pu adresser sa mise en garde au moment de l'élaboration du projet ? A l'absence de solution, je préfère la formule intermédiaire, à savoir la consultation des données de l'ONSS et les correctifs.

Dans le cadre d'un groupe de travail, il conviendrait que l'administration formule également des propositions. Nous devons parvenir à court terme à une solution appropriée. L'indice des prix doit être publié avant le 15 décembre. En vertu de la loi, nous nous fondons sur l'indice du mois de mai et non celui du mois de novembre. Une initiative législative ne s'indique-t-elle pas également dans ce domaine ?

09.04 **Frank Vandenbroucke** , ministre:

09.05 **Frank Vandenbroucke** , ministre: Je ne suis pas en mesure de m'exprimer sur ce dernier point. Cette tâche incombe au Parlement.

Quoi qu'il en soit, il est actuellement impossible de mettre en œuvre une solution qui soit conforme à l'esprit et à la lettre de la loi. C'est la raison pour laquelle j'en appelle à une collaboration conjointe pour rechercher une solution appropriée.

Je puis ajouter incidemment qu'un énorme travail législatif nous attend au cours des prochains mois.

Le **président**: Je n'en suis que trop conscient. Le dossier auquel se réfère le ministre devra être abordé le plus rapidement possible. Certains dossiers devront être examinés avant Noël.

09.06 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

09.07 **Frank Vandenbroucke** , ministre:

09.08 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID):

09.09 **Frank Vandenbroucke** , ministre:

09.10 **Greta D'Hondt** (CVP): En l'espèce, il s'agit de mettre en œuvre une loi existante. Nous ne pouvons pas reporter ce dossier aux calendes grecques.

09.11 **Frank Vandenbroucke** , ministre: Si la commission est unanime à ce sujet, on pourrait toujours envisager d'adapter la base légale de la loi programme. Je communiquerai les observations de Mme D'Hondt au ministre de la Justice.

Le **président**: Nous devons définir une réglementation qui puisse être mise en œuvre. Je m'efforce, avec le ministre, d'arrêter une méthode

regeling komen. Ik probeer een werkwijze af te spreken met de minister.

09.12 Greta D'Hondt (CVP):

09.13 Luc Goutry (CVP):

09.14 Minister Frank Vandenbroucke :

09.15 Luc Goutry (CVP):

09.16 De voorzitter :

09.17 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.18 Luc Goutry (CVP):
De voorzitter:

09.19 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.20 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.21 Greta D'Hondt (CVP):
De voorzitter:

09.22 Luc Goutry (CVP):
De voorzitter:

Het incident is gesloten.

10 Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de toekomstige herziening van de berekeningswijze van de socio-economische coëfficiënten door het Fonds voor Beroepsziekten" (nr 2564)

10.01 Bruno Van Grootenbrulle (PS): De door het Fonds voor Beroepsziekten uitgekeerde schadevergoeding wordt berekend op grond van de invaliditeitsgraad, het loon en een aantal sociaal-economische coëfficiënten. Deze coëfficiënten variëren naar gelang van het werkloosheidscijfer van het arrondissement. De omslag van de arrondissementen volgens dat werkloosheidscijfer is echter niet meer geüpdatet sinds 1991.

Naar verluidt zou men één cijfer willen vastleggen voor geheel België. Mensen die hun baan verliezen tengevolge van een beroepsziekte en die in een zwaar door de werkloosheid getroffen gebied wonen, zouden daardoor benadeeld worden. Klopt die informatie ?

09.12 Greta D'Hondt (CVP):

09.13 Luc Goutry (CVP):

09.14 Frank Vandenbroucke , ministre:

09.15 Luc Goutry (CVP):

09.16 De voorzitter :

09.17 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.18 Luc Goutry (CVP):
Le président:

09.19 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.20 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC):

09.21 Greta D'Hondt (CVP):
Le président:

09.22 Luc Goutry (CVP):
Le président:

L'incident est clos.

10 Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la future révision du mode de calcul des coefficients économiques par le Fonds des maladies professionnelles » (n° 2564)

10.01 Bruno Van Grootenbrulle (PS): L'indemnisation par le Fonds des maladies professionnelles est calculée en fonction du pourcentage d'invalidité, du salaire et de coefficients socio-économiques.

Ces derniers varient selon le taux de chômage de l'arrondissement. La répartition des arrondissements selon ce taux n'est plus actualisée depuis 1991.

Il semblerait que l'on envisage de définir un taux unique pour toute la Belgique. Dès lors, les personnes ayant perdu leur emploi pour cause de maladie professionnelle et habitant un arrondissement sinistré du point de vue du

chômage seraient pénalisées. Cette information est-elle exacte ?

10.02 Minister **Frank Vandenbroucke** : De vergoeding die het Fonds voor Beroepsziekten uitkeert aan een persoon van wie erkend is dat hij aan een beroepsziekte lijdt en die blijvend (geheel of gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is, valt uiteen in twee onderdelen : de schadeloosstelling voor de lichamelijke letsels (medisch percentage) en de schadeloosstelling voor het verlies aan concurrentievermogen op de arbeidsmarkt (sociaal-economisch percentage). Die laatste factor hangt af van de algemene situatie op de arbeidsmarkt, de leeftijd van de betrokkene en zijn opleiding.

Het beheerscomité van het Fonds voor Beroepsziekten heeft een updating van de sociaal-economische beoordeling van de arbeidsongeschiktheid noodzakelijk geacht. Een werkgroep tracht nu een evenwicht te vinden tussen algemene criteria en de individuele benadering van het inkomstenverlies.

Ik herinner u eraan dat het hof van cassatie op 10 maart 1980 een definitie heeft vastgelegd van blijvende arbeidsongeschiktheid in het kader van arbeidsongevallen, die de arbeidshoven en -rechtbanken ook toepassen voor beroepsziekten.

Het is niet zeker dat de werkgroep zich ten gunste van de invoering van een eenheidscoëfficiënt inzake werkgelegenheid voor heel België zal uitspreken, maar wij zullen erop toezien dat de uitgewerkte oplossing evenwichtig is. De werkgroep zal tevens het opleidingsniveau onderzoeken.

Ten slotte moet eraan worden herinnerd dat men tegen een beslissing van het Fonds voor Beroepsziekten in beroep kan gaan bij de arbeidsrechtbank wanneer men er redelijkerwijze niet mee kan instemmen. In mijn ogen biedt dat toch enige zekerheid.

Het betreft een belangrijke aangelegenheid. Ik wacht op de resultaten van de werkgroep alvorens mij terzake uit te spreken. Ik veronderstel dat u op die zaak zal terugkomen.

Het incident is gesloten.

11 Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vereenvoudiging en modernisering van de door de werkgevers bij te houden sociale administratie" (nr 2584)

10.02 **Frank Vandenbroucke** , ministre: L'indemnisation accordée par le Fonds des maladies professionnelles (FMP) à une personne reconnue atteinte d'une maladie professionnelle et souffrant d'une incapacité permanente de travail (partielle ou totale) est composée de deux éléments: l'indemnisation de l'atteinte à l'intégrité physique (le pourcentage médical) et l'indemnisation de la perte de compétitivité sur le marché du travail (le pourcentage socio-économique). Ce dernier est fonction du marché général du travail, de l'âge et de la formation.

Le Comité de gestion du FMP a estimé nécessaire une mise à jour de l'évaluation socio-économique de l'incapacité de travail. Un groupe de travail tente de trouver un équilibre entre des critères généraux et l'approche individuelle de la perte de gain.

Je vous rappelle que, le 10 mars 1980, la Cour de cassation a défini l'incapacité permanente de travail en matière d'accident du travail, incapacité que les cours et tribunaux du travail appliquent en matière de maladies professionnelles.

Il n'est pas certain que le groupe de travail se prononcera en faveur de l'instauration d'un coefficient unique d'emploi pour toute la Belgique, mais nous veillerons à ce que la solution trouvée soit équilibrée. Quant au niveau de formation, il sera également examiné par le groupe de travail.

Enfin, il est bon de rappeler que toute décision du FMP peut faire l'objet d'un recours auprès du tribunal du travail lorsque son destinataire ne peut raisonnablement s'y rallier. Cet élément crée à mon sens une certaine sécurité.

C'est une matière importante. J'attends les résultats du groupe de travail avant de me prononcer. Je suppose que vous reviendrez sur cette question.

L'incident est clos.

11 Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la simplification et la modernisation de l'administration sociale à tenir par les employeurs" (n° 2584)

11.01 Greta D'Hondt (CVP): De Nationale Arbeidsraad (NAR) heeft onlangs advies uitgebracht over de veralgemening van de elektronische aangifte, de aangifte van een sociaal risico en de aangifte van tewerkstelling.

Welke timing wordt vooropgesteld voor de uitvoering van die voorstellen? Hoe zal rekening worden gehouden met die adviezen van de NAR inzake de neutraliteit, de uitvoerbaarheid van de vereenvoudiging en de evaluatie van de directe en indirecte kosten? Hoe zal de aangifte van het sociaal risico worden gerealiseerd? Ik denk daarbij aan de organisatie van de sociale zekerheidsgegevens, de neutraliteit van de aangifte, de plaats van werknemer en werkgever in de sociale zekerheidsgegevens enz. Inzake de veralgemening van de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling is er het probleem van de neutraliteit, de veralgemening van DIMONA, de afschaffing van bepaalde documenten enz. Hoe zal het tijdschema worden nageleefd?

11.01 Greta D'Hondt (CVP): Le Conseil National du Travail (CNT) a récemment rendu un avis à propos de la généralisation de la déclaration électronique, de la déclaration d'un risque social et de la déclaration d'emploi.

Qu'en est-il du calendrier pour la mise en œuvre de ces mesures ? Comment va-t-on tenir compte des avis rendus par le CNT à propos de la neutralité, de la mise en œuvre de la simplification et de l'évaluation des coûts directs et indirects ? Comment sera mise en œuvre, dans la pratique, la déclaration du risque social ? Je songe ainsi à l'organisation des données de sécurité sociale, à la neutralité de la déclaration, au rôle du travailleur et de l'employeur concernant les données relatives à la sécurité sociale, etc. En ce qui concerne la déclaration d'emploi immédiate, il se pose notamment le problème de la neutralité, de la suppression de certains documents, etc... Dans quelle mesure le calendrier pourra-t-il être respecté ?

11.02 Minister Frank Vandenbroucke : Het advies van de Nationale Arbeidsraad (NAR) is mij bekend. Het is een unaniem gunstig advies. De sociale partners gaan akkoord om de papieren aangifte door een elektronische te vervangen, om een nieuwe aangifte van sociale risico's in te voeren en om de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling te veralgemenen en bepaalde sociale documenten af te schaffen.

Het advies maakt eveneens een aantal technische opmerkingen.

Het advies zal worden geëvalueerd door de werkgroep Modernisering van het Beheer van de sociale zekerheid. De eerstvolgende vergadering zal overmorgen plaatsvinden.

In de loop van november of december zal de werkgroep aan de Ministerraad een vierde rapport voorleggen. Bij die gelegenheid zal de Ministerraad ook een beslissing nemen over de timing van het project.

11.03 Greta D'Hondt (CVP): Het verheugt mij dat de sociale partners een unaniem advies hebben gegeven en dat alles nu snel kan gaan. We zouden misschien kunnen afspreken dat de minister ons op de hoogte houdt van de evolutie.

11.02 Frank Vandenbroucke , ministre: Je suis bien évidemment au courant de l'avis unanimement favorable du Conseil national du Travail (CNT). Les partenaires sociaux sont d'accord pour remplacer la déclaration sur papier par une déclaration électronique, pour instaurer une nouvelle déclaration des risques sociaux, pour généraliser la déclaration immédiate d'emploi et pour supprimer certains documents sociaux.

Par ailleurs, l'avis contient également un certain nombre d'observations techniques.

Le groupe de travail sur la modernisation de la gestion de la sécurité procédera à l'évaluation de cet avis. Sa prochaine réunion se tiendra après-demain.

Dans le courant du mois de novembre ou de décembre, le groupe de travail soumettra un quatrième rapport au Conseil des Ministres. A cette occasion, celui-ci prendra également une décision concernant le calendrier relatif à ce projet.

11.03 Greta D'Hondt (CVP): Je me réjouis de constater que les partenaires sociaux ont rendu un avis unanime et que l'on peut désormais passer à la vitesse supérieure. Nous pourrions peut-être nous mettre d'accord avec le ministre pour qu'il nous tienne au courant de l'évolution de cette question.

Het incident is gesloten.

12 Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid" nr 2586)

12.01 Greta D'Hondt (CVP): Sedert 1994 betalen de werknemers een zogenaamde bijzondere sociale bijdrage. De zelfstandigen betalen ook een hogere sociale bijdrage. Zelfstandigen die ook werknemer in bijberoep zijn moeten wel de bijzondere bijdrage betalen op hun volledig inkomen. Voor hen wordt de bijdrage die zij moeten betalen als zelfstandige afgetrokken van de bijdrage die ze betalen als werknemer. Wanneer de bijdrage echter hoger is dan het inkomen van de betrokkene als werknemer, is er geen correctie.

Bij de combinatie van een hoofd- en bijberoep in een verschillend statuut, is het mogelijk dat de belastingen en sociale bijdragen hoger liggen dan de inkomsten, verworven uit het bijberoep. Dit geldt vooral wanneer het bijberoep als werknemer bestaat uit deeltijds werk van beperkte omvang en met beperkt inkomen.

De problemen worden gewoonlijk pas drie jaar later duidelijk, omdat de fiscus dan de afrekening maakt op basis van het totale inkomen van de zelfstandige.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek? Hoeveel personen worden door deze regeling getroffen? Wat is het budgettaire impact? Zal deze toestand worden geregulariseerd?

12.02 Minister Frank Vandenbroucke : De regeling van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid is complex en erg technisch, zeker voor zelfstandigen of hun echtgenoot die in bijberoep een andere beroepsbezigheid uitoefenen. Een schriftelijk antwoord is dus meer aangewezen. Ik heb de administratie van Sociale Zaken gevraagd om samen met de administratie voor Financiën en de administratie voor Middenstand na te gaan of het vermelde probleem inderdaad bestaat.

Het is echter niet mogelijk nu al een duidelijk en volledig antwoord te geven. Ik zal de vraag zo snel

L'incident est clos.

12 Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la cotisation spéciale de sécurité sociale" (n° 2586)

12.01 Greta D'Hondt (CVP): Depuis 1994, les travailleurs paient une soi-disant cotisation de solidarité. Les indépendants acquittent eux aussi une cotisation sociale plus importante qu'auparavant. Et les indépendants qui sont par ailleurs travailleurs salariés à titre accessoire sont redevables de cette cotisation spéciale sur la totalité de leurs revenus. Dans leur cas, la cotisation qu'ils doivent acquitter comme indépendants est déduite de la cotisation qu'ils versent comme travailleurs salariés. Toutefois, lorsque la cotisation est supérieure aux revenus que les intéressés perçoivent comme travailleurs salariés, il n'est pas procédé à une rectification.

Dans l'hypothèse de la combinaison d'une profession exercée à titre principal et d'une profession exercée à titre accessoire sous des statuts différents, il se peut que les impôts et les cotisations sociales soient supérieurs aux revenus tirés de la profession exercée à titre accessoire. C'est surtout le cas lorsque la profession accessoire exercée par les intéressés comme travailleur salarié consiste en une activité à temps partiel d'une ampleur limitée et générant des revenus modestes. D'ordinaire, les problèmes n'apparaissent clairement qu'au bout de trois ans, au moment où le fisc opère un décompte sur la base du revenu total de l'indépendant. Le ministre est-il informé de ce problème ? Combien de contribuables ce règlement concerne-t-il ? Quelle en est l'incidence budgétaire ?

Cette situation sera-t-elle normalisée ?

12.02 Frank Vandenbroucke , ministre: Le régime de la cotisation spéciale de sécurité sociale est complexe et très technique, particulièrement pour les travailleurs indépendants ou leur conjoint exerçant une autre activité professionnelle à titre accessoire. Une réponse écrite me paraît dès lors plus appropriée.

J'ai demandé à l'administration des Affaires sociales de vérifier, avec les administrations des Finances et des Classes Moyennes, si le problème est réel.

mogelijk schriftelijk beantwoorden.

12.03 De voorzitter :

12.04 Greta D'Hondt (CVP):

12.05 De voorzitter :

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.00 uur.

Je ne suis pas en mesure de vous fournir d'ores et déjà une réponse précise et complète. Je m'engage toutefois à vous communiquer une réponse écrite dans les meilleurs délais.

12.03 De voorzitter :

12.04 Greta D'Hondt (CVP):

12.05 De voorzitter :

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 17.00 heures.